காலை மாலையில் கூறும் மந்திரத்தால்
கஷ்டம் தீரும்! அனுதினமும் கூறும்
மந்திரத்தால் அனைத்துமே வெற்றியாகும்.

இதயத்தில் கோயில்கட்டி இடைவிடாது
பகவானை நினைப்பவருக்கு அருளும்,
பொருளும் சேரும். அனைத்துமே வெற்றியாகும்.

இறை நினைப்பும் கடின உழைப்பும்
உன் ஆயுதமானால் வெற்றி உன் வசமாகும்.

மன உறுதி
மனதை சிதைந்து போகாமல் காப்பது

கடவுள் அழைக்கின்றபோது காது கேட்பதில்லை
கடவுள் வரும்போது பலருக்கு கண்களும்
தெரிவதில்லை.
மிக அருகில் இருப்பவர் கடவுள்
மின்னல் போல் ஜொலிப்பவர் கடவுள்
மிகப்பெரிய பொருளான கடவுளை
மிகச் சிறிய நாம் அடைய மனஉறுதி வேண்டும்.

மனம் உறுதியில்லாது போவதற்கு மூன்று காரணங்கள் உள்ளன. 1) பயம், 2) ஆசை 3) பகை. மனம் இவைகளால் தான் சூறாவளிக்காற்றில் திசைமாறி சிக்குண்ட கப்பல்போல் ஆடிக் கொண்டிருக்கிறது.

மன உறுதியுடன் பொறுமையாக இருப்பவருக்கு சூறாவளிக் காற்று நிற்கும் என்று தெரியும். திசை மாறிய கப்பலை ஒழுங்குபடுத்திச் செல்ல அதில் திசை காட்டும் கருவி என்ற குரு இருக்கிறார் என்பதையும் மன உறுதி கொண்டவர் அறிந்து வைத்திருப்பர். இதனால் இவர்கள் லட்சியம் வெற்றி பெறும்.

'மன உறுதி என்ற துப்பாக்கிக்கு பொறுமைதான் புல்லட்', என்பதை மறந்து விடாதீர்கள். உங்கள் மனம் குழம்பாது நிற்க, உறுதி பெற, இடைவிடாது மந்திரம் சொல்லி பகவானை நினைக்க மனதில் உறுதி கொள்ளுங்கள். மாய உலகை வென்று விடலாம்.

கள்ளுடன் தொடர்பு வைத்தவனுக்கு உறுதி போய்விடும்
கடவுளிடம் அன்பு வைத்தவனுக்கு மன உறுதி வந்துவிடும்

பிறரை வென்றவனுக்கு பிறகு தோல்வி ஏற்படலாம்
தன்னையே வென்றவனுக்கு என்றுமே தோல்வியில்லை.

தேஜஸ்
இருளில் இருந்த மனம் வெளிச்சத்திற்கு வருதல்

கடலுக்கு வெளியில்
கப்பலுக்கு ஓடும் சக்தியில்லை
கடவுளை நினைக்காத
மனிதனுக்கு பிரம்ம சக்தியில்லை
கடலைச் சார்ந்தே
கப்பல் பயணம் செய்கிறது
கடவுளைச் சார்ந்திருந்தே மனிதன்
தியான ஆற்றலைப் பெறுகிறான்
தன் ஆற்றலைப் பெருக்குபவர்
உள் ஒளி கண்டவர் - அவரே
உயர்ந்த தேஜஸ் பெற்றவர்.

தேஜஸ் என்பது அழகாக இருப்பதல்ல. அருள் நிறைந்திருப்பது. அருள் நிறைந்த இடத்தில் மாயை என்ற இருள் இருக்காதல்லவா?

ஆத்ம ஞானம் பெற்றவர் ஆத்ம ஒளியையும் பெற்றிருப்பர். கலங்கம் இல்லாத இறை நினைப்பில் வாழும் உத்தமர்களின் முகம் தேஜஸ் பெற்றிருக்கும்.

படிப்படியாக பக்தியில் முன்னேற்றம் அடைந்துவரும் போது நமக்கு பகவான் நிழல் போன்று தொடர்ந்து வருவார். அதேநேரத்தில் பக்தி உச்ச நிலைக்கு வரும்போது உச்சி வெயில் சூரியனின் நிழல் நம்முள் மறைவது போன்று பகவான் நமக்குள்ளே ஒன்றி விடுவார்.

பொதுவாக மனிதர்களுக்கு ஒவ்வொரு விதத்தில் ஒருவித தாகம் இருக்கத்தான் செய்கிறது. ஆனால் தாகத்தில் சிறந்த தாகமாக கருதப்படுவது மனிதன் பகவான்மேல் வைத்திருக்கும் தாகமாகும்.

இறை தாகத்தில் நின்று
இறைவனையே ஒன்றி வாழ்ந்து வந்தால்
நமக்கு தேஜஸ் வந்து விடும்.

மென்மை
நளினமாகக் கையாளுதல்

பூக்கள் தனது மென்மையான குணத்தால்
கோயில்களில் இடம் பிடித்துள்ளது.
மனிதர்கள் தனது மென்மையான போக்கால்
பகவானிடம் இடம்பிடித்து விடுகிறார்கள்.

ஒரு செயலைச் செய்யும்முன் நமது சிந்தனையில் பிறப்பது யூகம். சிலருக்கு அந்த யூகம் வெற்றி பெறக் காரணம் அவர்களது மென்மையான பழக்கமும், பிரார்த்தனையும், முறையான தியானப் பயிற்சியுமாகும்.

நமது வீட்டில் உள்ள பீங்கான், கிளாஸ் பாத்திரங்கள் உடைந்து விடாது இருக்க எப்படி அதை எச்சரிக்கையுடன் பயன்படுத்துகிறோமோ, அதைப் போன்று நாம் மற்றவர் களுடன் பழகும்போதும், காரியங்கள் செய்யும் போதும் அவர்கள் மனம் உடைந்து போகாமல் இருக்க மென்மையாக நளினமாக நடந்து கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

நீரின் வடிவம் அது இருக்கும் பாத்திரத்தைப் பொருத்ததாகும். அதைப்போன்று மென்மை என்பது மனிதனின் நல்ல குணங்களைப் பொருத்ததாகும். பட்டு மெத்தையில் படுத்துக்கூட மென்மையை உணர முடியாது. ஆனால் பகவான் பாதம் பற்றி மென்மையை உணரலாம்.

மென்மை உள்ளவர்கள் தானும் மற்றவர்களும் சிறப்பாக வாழ நினைப்பவர்கள். இவர்களின் அகமும், புறமும் ஆனந்தமாக இருக்கும். இறந்த ஆசையும் உயர்ந்த அன்பும் கொண்ட இவர்கள் தனக்கென ஒன்றும் வேண்டாது பிறருக்காக பகவானிடம் வேண்டும் சிறந்த பக்தர்களாக விளங்குவர்.

அன்புக்கு உறவினராக
உண்மைக்கு உறுதுணையாக
நன்மைக்கு நாயகமாக
வாழ்வதே மென்மையான வாழ்க்கை.

பகவானுக்கு அர்ப்பணம் செய்யும் பொருள்கள் எல்லாம் ஆயிரமடங்காக உனக்கு திருப்பித் தரப் தரப்படும் என்ற தத்துவத்தை அறிந்தவர் பீமர்.

தனது சகோதரர் தர்மர் தம்முடைய நன்மைகளோடு பாவங்களையும் சேர்த்து பகவானிடம் அர்ப்பணம் செய்யப் போகும்போது "அண்ணா அப்படிச் செய்யாதீர்கள்; பகவான் கிருஷ்ணருக்கு அர்ப்பணம் பண்ணும் பொருள்கள் யாவும் ஆயிரம் மடங்காகி உங்களிடமே திரும்பி வந்துவிடும்" என்கிறார்.

- மகாபாரதம்

பிறர் குற்றம் பொறுத்தல்

அன்புள்ளம் கொண்டவர்களே
சேவை செய்ய முன் வருபவர்
தொண்டு என்ற சேவைதான்
மனிதர்களுக்கு பொறுமையளிக்கும்
பொறுமையின் பயனால்தான்
பிறர் குற்றம் பொறுத்தல் முடியும்.

வாய் பேச்சாலோ, செயலாலோ, காரியத்தடையாலோ நமக்கு எவராவது கெடுதல் செய்து விட்டனர் என்றால், அவர்கள் செய்த கெடுதலை மறந்து விடுவது, மன்னித்து விடுவதுதான் பிறர் குற்றம் பொறுத்தல்.

குற்றம் செய்பவர்களை பலமுறை மன்னித்து விட வேண்டும் என்பது சான்றோர்களின் வாக்கு. ஆனால் அவர்கள் நல்வழிப்பட, புத்திசாலியாக உயர்வு பெற பகவானிடம் வேண்டிக் கேட்க வேண்டியது மன்னிப்பவர் களின் கடமையாகும்.

மன்னிக்கத் தெரிந்தவர் மனிதர் என்றாலும் - பிறரை
நல்லவராக மாற்றத் தெரிந்தவர் மகாத்மாவாகும்.

மனதுக்குக் கசப்பாக இருப்பதைக்கூட அன்பு இனிப்பாக மாற்றிவிடுகிறதல்லவா! நாம் இடைவிடாது இறைவனை நேசிப்பதோடு நில்லாது, பிறரையும் பகவானை நேசிக்க வைக்க முயலும் போதும், சேவைகள் செய்யும் போதும் அன்பு ஊற்று உள்ளத்தில் பெருக்கெடுக்கும்.

சில நேரங்களில் குற்றம் செய்பவர்களிடம் பேசக்கூட முடியாது. அப்பொழுது பகவானிடம் மானசீகமாக காலில் விழுந்து அவர்களின் குற்றத்தைப் பொறுக்க, அவர்களைத் திருத்த நாம் வேண்டவேண்டும். அதாவது தியானிக்க வேண்டும்.

பிறர் குற்றம் பொறுத்துக் கொள்வதின் தத்துவமே
எல்லோரிலும் பகவான் நிறைந்திருக்கிறார் என்பதுதான்.

தளராமை
விடாமுயற்சி

சாதனையாளருக்குத் தேவை திட்டம்
திட்டம் நிறைவேறத் தேவை கடின உழைப்பு
கடின உழைப்பு நிலைபெறத் தேவை தளராமை.
கடல் இல்லாமல் கடல் அலைகள் இல்லை
தளராமை இல்லாமல் வெற்றி என்பது இல்லை.

வீரர்களின் தளராமையே போரில் வெற்றியளிக்கும். அதேபோல் ஆன்மீகவாதியின் தளராமையே பகவானிடம் சேர்க்கும். புத்தர், சீரடிபாபா, விவேகானந்தர் இவர்கள் பெருமளவு வலிமை பெற்றிருந்ததற்குக் காரணம் அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்குள்ளும் பெருமளவு தெய்வத்தன்மை இருந்ததால்தான்.

லட்சியத்தை முன் வைத்து பயணம் செய்பவருக்கு தளராமை, பொறுமை இரண்டும் தேவை. ஒரு வளமான தீவு நாட்டை நோக்கி ஒரு வீரன் பாய்மரக்கப்பல்களில் படை எடுத்துச் சென்றான். அங்கு சென்று கரை இறங்கியவுடன் தனது சிப்பாய்களிடம் சொல்லி, அவர்கள் வந்த கப்பல்களை எல்லாம் தீ வைத்துக் கொளுத்தக் கட்டளையிட்டான்.

கப்பல் கரையில் இருந்தால் மனம் சிறிது பின் வாங்கும். தளராமை, விடாமுயற்சி இவை இரண்டும் ஓங்கி நின்று சண்டை போட வேண்டுமானால் நமக்குத் தப்பித்து ஓட வழியிருக்கக் கூடாது என்று நினைத்து அப்படி செய்தான். அதைப்போல் அவன் வெற்றியும் பெற்றான்.

தீவு அவன் வசம் ஆனபிறகு எதிரிகளின் கப்பலைக் கைப்பற்றி அதில் தனது நாட்டிற்குத் திரும்பி வந்தான்.

பகவானிடம் சரணாகதியாகி தளராது நில்
பல மடங்கு நன்மைகள் பெருக்கித் தரப்படும்.
விருப்பங்களின் கூடவே செல்கின்ற மனம்
நிம்மதியை இழக்கிறது.
ஆசைகளின் பின்னே ஓடுகின்ற மனம் துன்பத்தில் விழுகிறது.
தளராது பகவானைப் பற்றிய மனம் ஆனந்த மடைகிறது.

மகாவீரனைப்போல் முன்னேறு! அங்கும் இங்கும் பார்க்காதே! இந்த உடம்பு தான் எத்தனை நாளைக்கு! சுக துக்கங்கள் தாம் எத்தனை நாளைக்கு! நீ மனித உடலைப் பெற்றிருக்கிறாய், உனக்குள் இருக்கும் ஆன்மாவை விழித்தெழச் செய்.

"நான் பயமற்ற நிலையை அடைந்து விட்டேன்" என்று சொல். "நான் ஆன்மா. அதில் என் அகந்தை எல்லாம் கரைந்து விட்டது" என்று சொல். இந்த வழியில் நிறை நிலையை அடை. அதன்பிறகு, உன் உடம்பு நிலைத்திருக்கும் வரை நீ அதுவாக இருக்கிறாய்.

"எழுந்திரு, விழித்திரு. லட்சியத்தை அடையும் வரை நில்லாமல் செல்" என்று தளராமையைப் பற்றி சுவாமி விவேகானந்தர் கூறுகிறார்.

சுத்தம்

நம்மிடம் இருக்கும் கீழ்மையே அசுரன்
கீழ்மையோடு யுத்தம் செய்து
அசுரத்தன்மையை அழிக்கும்
அரிய செயலே சுத்தம்.

சுத்தம் என்பதற்கு நேர்மையும், தர்மமும், பக்தியும் கலந்த பாதை என்று பொருள். பிற்போக்கும், தீமையும் இல்லாத அறிவுள்ளவர்கள்தான் உள்ளச் சுத்தமுடன் இருப்பர்.

உடலால், உள்ளத்தால், வார்த்தையால் பிறரை பாதிக்கும் படியான செயல்களைச் செய்யாதிருப்பதும் 'சுத்தம்' தான்.

சுத்தமாக வேலை பார்ப்பவரை எல்லோருக்கும் ரொம்பப் பிடிக்கும். பொதுவாக கடமைக்கும் உண்மைக்கும் சோதனைகள் அதிகம் வரும்.

இருப்பினும் பல சோதனைகளைக் கடந்தவர்கள் தான் கல்வியில் பெரிய பட்டப்படிப்பு படித்தவர்கள். அனுபவத்தால் ஞானம் அடைந்தவர்கள். சோதனை இல்லாமல் எவருக்கும் அடுத்த உயர்வு இல்லையென்பதை நாம் உணர வேண்டும்.

சுத்தம் மவுனமாகி நமக்குள் அது ஒரு மகத்தான சக்தியை உண்டு செய்கிறது. சுத்தம் அமைதியை பல வழிகளிலும் பரவச் செய்கிறது.

பொதுவாக இறைவனை அடைய எத்தனையோ நல்லவைகள் தேவைப்படுகின்றன.

அது நம்மிடம் இல்லாவிட்டால் அதை உருவாக்கிக் கொள்வதே அறிவு. இந்த அடிப்படையில் சுத்தம் என்பதை கண்டிப்பாக பெருக்கிக் கொள்ள ஒவ்வொருவரும் முயல வேண்டும்.

பெரிய சமுத்திரத்திலிருந்து கிளம்பிய நீராவி மீண்டும் தண்ணீராக உருவெடுத்து சமுத்திரத்தையே சென்றடைகிறது. இதைப்போன்று பகவானிடத்திலிருந்து வந்த ஜீவாத்மா அவரையே அடைய முயல வேண்டு மல்லவா? அனுதினமும் பகவானை நினைத்து மந்திரம் சொல்லுங்கள். பிறகு உங்கள் மனம் சிறந்த மாற்றமடையும், உயர்ந்த நிலையை அடைவீர்கள்.

தங்க முலாம் பூசப்பட்ட இரும்பைத் தரையில் போட்டாலும், குப்பை மேட்டில் எறிந்தாலும் அது எப்போதும் பொன்போல இருக்குமேயன்றிப் பழைய நிலையை அடையாது.

இதுபோன்று ஒருவர் பகவானின் காட்சியை தன்னுள் கண்டுவிட்டால் அவனுடய நிலையும் அது போன்றதே உலகச் சந்தடியில் வசித்தாலும், காட்டில் தன்னந்தனியே வாழ்ந்தாலும் அவர்களிடம் எந்த அழுக்கும் ஒட்டாது. என்றும் மனச் சுத்தமாக இருப்பர்.

- ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரின் உபதேச மொழிகள்

துரோகமின்மை

நன்றியை ஒரு போதும்
மறவாமல் இருப்பது துரோகமின்மை
பிறரைத் தன்னைப் போன்று
நினைப்பதும் துரோகமின்மைதான்

உடனிருந்து பிறருக்கு கேடு செய்தல் துரோகம். நம்பிக்கை வைத்திருந்த ஒருவரை ஏமாற்றி விடுவது துரோகம். அடுத்தவரை வெறுப்பது துரோகம்.

இப்படிப்பட்ட செயல்களை யார் ஒருவர் செய்யாமல் இருக்கிறாரோ அவரே மிகச் சிறந்த மனிதர். அதுவே ‘துரோகமின்மை’.

நமது உடலையும், நமது உள்ளத்தையும் கடவுள் வாழும் ஆலயமாக்க முடியும். நாம் கடவுளின் பிரதி பிம்பமாக மாற முடியும். இந்த உலக வாழ்வை நமது உள்ளக் கோயிலில் சொர்க்கமாக்கிவிட முடியும். இதற்கு நீங்கள் அடிக்கடி தியானம் செய்ய வேண்டும்!

குழந்தைகள் சொர்க்க வாழ்வு வாழ்கின்றனர். வயது கூடக்கூட நரகத்தில் குடியேறி விடுகின்றனர். கபடமற்ற தூய்மையான வாழ்வு பறிபோய் விடுகின்றது. இந்த செயல்கூட தனக்கு தானே தெரியாமல் செய்யும் துரோகம் தான்.

இதனால் பகவானிடம், “அறிந்தும் அறியாமலும் தெரிந்தும் தெரியாமலும் செய்த சகல குற்றங்களை மன்னித்து நல் அருள் செய்யுங்கள். என்னை அனுதினமும் உங்களை நினைக்கும்படி மாற்றுங்கள்”, என்று வேண்டி மந்திரங்களை உச்சரிக்க வேண்டும். இப்படி பகவானை துதிப்பதால் மீண்டும் சொர்க்கவாசியாவீர்கள்.

கைம்மாறு கருதாத அன்பான சேவையும்
சுய நலமற்ற தியாகத் தன்மையும்
தனக்கென வாழாத வாழ்க்கையும்
துரோகமின்மைதான் அன்பர்களே!

புதிதாகப் பிறந்த கன்றுக்குட்டி, நிற்கக் கற்றுக் கொள்வதற்கு முன்னால், தட்டித் தள்ளாடிப் பல தடவை கீழே விழுகின்றது. அதுபோல பகவானை நினைத்து தியான சாதனை செய்பவர்கள் வெற்றி பெறுவதற்கு முன்னால் அநேக தவறுகள் செய்ய நேரிடும். அதை உணர்ந்து மீண்டும் தன்னை சரிபடுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

- பகவான் ராமகிருஷ்ணர்

தற்பெருமை கொள்ளாமை

நெருப்பிற்கு அருகில் வருபவர்களுக்கு
குளிர்விட்டுப் போகிறது.
உணவை உண்பவர்களுக்கு
பசி பறந்து போய்விடுகிறது.
உண்மையை உணர்ந்தவர்களுக்கு
அறியாமை மறைந்து விடுகிறது.
பகவானை மனதில் கொண்டவர்களுக்கு
செருக்கும் தற்பெருமையும் தான் ஏது?

உடல் வாட்டமாக இருப்பதால் செருக்கு; கல்வி அதிகம் கற்றதால் செருக்கு; பணம் பல வழிகளில் வருவதால் செருக்கு; நண்பர்கள், உறவினர்கள் அதிகம் இருப்பதால் செருக்கு; பதவி, அந்தஸ்து பெரிதாக வந்ததால் செருக்கு என்று பலவிதங்களில் செருக்கு மனிதர்களை அலைக் கழித்து வருகிறது.

செருக்கு என்ற தற்பெருமையால் வீழ்ந்தவர் ஏராளம்.... ஏராளம். இவர்களை இறைவன் ஆடவிட்டு அடிப்பார். எனக்குத் தெரிந்த உண்மையைப் பலமுறை கூறிவிட்டேன்.

காலத்தை கடவுளுடன் இருந்து
உலகத்தில் செலவு செய்யுங்கள்.

தெரிந்த மந்திரங்களை அடிக்கடி சொல்லும் பழக்கத்தை மேற்கொள்ளுங்கள். மீண்டும் மீண்டும் இறைவனைப் பற்றிய விசயங்களைப் படியுங்கள். உங்கள் உள்ளத்தில் கோயில் எழுப்புங்கள். அங்கே எண்ணத்தால் மானசீகப் பூஜையை அவ்வப்போது செய்யுங்கள். பிறகு நீங்கள் பூமியில் சொர்க்கவாசியாக வாழ்வீர்கள்.

இறைவனின் சேர்க்கை நம் கையில்
இறைவனின் நட்பு நம் உள்ளத்தில்
இறைவனின் அன்பு நம் மனதினில்
இறைவனின் மகிமையை நம் வாழ்வினில் பார்க்கலாம்.

ஆழமில்லாத குளத்தில் தேங்கியிருக்கும் நீரைக் குடிக்க வேண்டுமானால், அதைக் கலக்காமல் மெதுவாக மேல் நீரை மட்டும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

கலக்கிவிட்டால், அடியிலுள்ள சேறு மேலே கிளம்பித் தண்ணீர் முழுவதையும் அசுத்தமாக்கிவிடும்.

அதுபோல நீ பரிசுத்தமாக இருக்க வேண்டுமானால் தற்பெருமை கொள்ளாது இறை நம்பிக்கையுடன் அமைதியாகப் பக்தி மார்க்கத்தில் இடைவிடாது ஒழுக வேண்டும்.

சாஸ்திரங்களைப் பற்றிப் பயன்படாத தர்க்கங்கள் செய்து கொண்டு சக்தியை வீணாக்காதே. அப்படிச் செய்தால் உனது சிறிய மூளை கலங்கிவிடும்.

- ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரின் உபதேச மொழிகள்

பகவானை தினமும் நூறுமுறை
நினைப்பவருக்கு முன்னேற்றம் கூடும்
மந்திரம் சொல்லி ஆயிரம் தடவை
நினைப்பவர் அதிர்ஷ்டசாலி ஆவார்.

உழைப்பால் உயர்வு உண்டு
இறை நினைப்பால் எதிலும் வெற்றியுண்டு!

பகவானை நோக்கி ஒரு படி முன்னேறினால்
அவர் உங்களை நோக்கி
நூறுபடி இறங்கி வருகின்றார்!

யார் பிரம்மச்சாரி?

இறந்த ஆசையும்
நிறைந்த அன்பும் கொண்டதே
சிறந்த பிரம்மச்சரியம்.

பிரம்மமான பகவானைச் சார்ந்திருப்பவர்தான் பிரம்மச்சாரி. பிரம்மத்தைச் சார்ந்திருப்பவருக்கு அச்சம் என்ற பெரிய இருள் மறைந்து வெளிச்சத்தில் என்றும் இருப்பர்.

வெளிச்சம் என்பது பேரன்பு நிலையான இறை நினைப்பு, இதனால் தொடர்ந்து பகவானின் தரிசனம் பெறுதலாகும்.

பொதுவாக ஆசைகளை வென்றுவிடுவது எளிதல்ல என்றாலும் இடைவிடாத இறைநினைப்பால் கண்டிப்பாக பிரம்மத்தைச் சார்ந்திருப்பவர்கள் வென்றுவிடுவர். ஏனென்றால் இவர்களது உணவு சத்துவகுணம் கொண்டதாக இருக்கும். இவர்கள் குரு அருள் நிறைந்தவர்களாக இருப்பர்.

மனம், வாக்கு, உடல் என்ற மூன்று கரணங்களும் அடிக்கடி சிற்றின்ப ஆசையால் மனிதர்களைச் சிதறடித்து விடும்.

ஆனால் நமது எண்ணத்தை புத்தியின் உதவியால் பகவானிடமே செலுத்தி வணங்கி வந்தால் வெற்றி பெறுவது என்பது உறுதியாகும்.

தொடர்ந்த தியானத்தால் உடல் புதிய மாற்றம் பெறும். உள்ளம் பேரானந்தத்தால் பரிசுத்தமடையும்.

இவர்கள் உள்ளம் பரிசுத்தமடைவதால்
ஞானக்கண் ஊடுருவி அறியும் ஆற்றல்பெறும்
மூடிய புத்தகத்தைப் படிக்க முடியும்
உட்கார்ந்த இடத்தில் உலகத்தைப் பார்ப்பர்.

பொதுவாக பிரம்மச்சரியத்தின் தத்துவம் மூச்சுக்காற்று போன்றதாகும். காற்று மனித வாழ்க்கைக்கு மிக முக்கியமானதாக இருக்கிறது. மூக்கில் சுவாசம் ஓடிக்கொண்டிருந்தாலும் எந்த இடத்திலும் அந்த மூச்சுக் காற்று ஒட்டிக்கொண்டு உடம்பில் உறவு வைத்துக் கொள்வதில்லை. ஆனால் உடலும் காற்றும் இணைந்து தான் செயல்படுகிறது. சேர்ந்து செயல்படுவதே வாழ்க்கை. அதில் மூழ்குவதில்லை என்பதை உணர வேண்டும்.

குடும்ப வாழ்க்கையில் பிரம்மத்தை உணர்ந்து பிரம்மச்சரிய கோட்பாட்டைக் கடைப்பிடிக்கும் தம்பதிகள் விந்து, யோனிதம் என்ற உயர்ந்த உயிர் அணுக்களை அதாவது விதைப் பொருட்களை அனாவசியமாக விதைப்பதில்லை.

அப்படி அவர்கள் விதைக்க
முற்படும்போது அங்கே
இறை நினைப்பாளர்கள்
உண்டாக்கப்படுகிறார்கள்.
தன் உள்ளத்தை ஒழுங்குபடுத்துபவரே
உலகத்தை ஜெயிக்கும் உத்தமராவார்.

இம்மை என்பது உலக வாழ்க்கை, மறுமை என்பது இறை நிலை வாழ்க்கை. இந்த இரண்டு பக்க உழைப்பிலும் இறை நினைப்போடு இருப்பதுதான் நமது வாழ்க்கைக்கு மூலப் பொருள் என்பதை மறந்து விடக்கூடாது.

ஒரு பொருளைத் தயார் செய்ய தொழிற்சாலை வைக்க வேண்டுமானால் அதற்கு மூலப் பொருள் தேவை என்பது போல்தான் நமது ஒவ்வொரு விசயத்திலும் மூலமாகிய பகவானை சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். பகவானைச் சார்ந்து நிற்கும் பக்தனே முழுமையான பிரம்மச்சாரி.

***இப்படிப்பட்டவர்கள் உள்ளத்தில்
இரவில் சூரியன் உதயமாகும்
அம்மாவாசை இருட்டில்
பௌர்ணமி நிலா தெரியும்***

உலகத்திற்கு இருளாக இருந்தாலும் உண்மையான பக்தனுக்கு வெளிச்சம்தான். இது எனது அனுபவ உண்மைகள். இதை ஆர்வம் உள்ளவர்கள் உழைத்து இறைவனை அனுதினமும் நினைத்து உணர்ந்து மனதால் பிரமச்சாரியாகி அனுபவிக்கலாம். பிரம்மச்சரியம் என்பது தனி வாழ்க்கையால், ஆடையால் இல்லை.

***மனதால் பிரம்மச்சாரியானவர்களுக்கு
மங்களகரமான இறை வாழ்க்கை உண்டு.***

வாழைமரத்திற்கு விதைகள் அதன் ரத்தமும் சதையுமாகிய அடித்தூரில் உள்ள சதைபோன்ற கிழங்கு தான்.

அதனில் இருந்து தோன்றுவதால்தான் பக்கக் கட்டைகள், என்று வளரப்போகும் வாழை மரத்தைக் கூறுகிறோம்.

இதைப் போன்றுதான் ஞான குருமார்களிடம் இருந்து சிஷ்யர்கள் என்ற குருமார்கள் பக்கபலமாக உருவாகின்றனர்.

பொதுவாக வாழை மரத்திற்கு ஏகப்பட்ட பக்கக்கட்டைகள் வாழைமரமாக வளர்ந்து மக்களுக்கு பயன்படுகிறது.

அதைப்போன்று சிஷ்யர்கள் என்ற குருமார்கள் இந்த பூமியில் பகவானின் புகழைப் பறைசாற்றி பக்தியை விதைக்கும் விதைப்பாளர்கள்.

இவர்கள் யாவரும் பகவானின் பிரதிநிதிகள். இவர்களே நாட்டு மக்கள் உயர்வு பெற பகவானிடம் பிரார்த்தனையும் இறைச் சேவையும் செய்பவர்கள்.

“ஞானகுரு என்பவர் பௌர்ணமி நிலவு என்றால் அவருடைய சிஷ்யர்கள் வானிற்கு அழகூட்டும் நட்சத்திரங்கள்.”

இரவில் நிலவில்லாத வானமும்
நட்சத்திரங்கள் இல்லாத இரவும்
வெறிச்சோடிக் கிடப்பது போன்றது
குரு சிஷ்யர்கள் இல்லாத நாடு

சற்குருதான் ஞானகுருமார்களை உவாக்குகிறார். சற்குருதான் பூமியில் பிரம்மமாக வந்து மக்களை ரட்சிக்கிறார்.

ஞானகுருமார்கள் நடத்தும் பாடங்களை நன்குபடித்தபின் சற்குருநாதர் உங்களின் இறை நினைப்பு பயிற்சி சாதனைகளைக் கண்காணித்து ஆத்மாவிற்கு உயர்வளிக்கிறார்.

இறை உணர்வு பெற்று உயர்வடைய இளைஞர்களுக்கு சற்சங்கம் தேவை

நல்ல நூல்கள் உயர்ந்த நண்பனாக இருப்பதுபோல் நல்லவர்களின் சற்சங்கம் சிறந்த நூலகமாக இருக்கும்.

விலை உயர்ந்த கஸ்தூரி என்ற பொருள்
கவரிமானிடம் இருப்பது அதற்கே தெரியாது
இதைப்போன்று உங்களிடம் உள்ள
சிறந்த ஆற்றல் உங்களுக்கே புரியாது.
உங்கள் திறமையை கொண்டு வந்து
உங்களிடமே காட்டுவதே சற்சங்கம்.

உங்கள் சிந்தனைகள் உங்கள் அறிவை வளர்ப்பதாக இருந்தாலும் அந்த சிந்தனைக்குத் தூண்டுகோலாக அமைவது சான்றோர்கள், ஞான குருமார்கள் ஆகியோரின் சற்சங்கமாகும்.

அவர்களின் அறிவுப்பூர்வமான அனுபவப் பேச்சுகள் உங்கள் உள்ளத்தில் பூட்டப்பட்டுக் கிடக்கும் அரண் மனையின் அறைகளை ஒவ்வொன்றாகத் திறந்து விடும்.

அதன்பிறகு உங்கள் பிரம்மாண்டமான அரண் மனையைப் பார்த்து நீங்கள் ஆச்சரியப்பட்டுப் போவீர்கள்.

உங்கள் விசாலமான உள்ளத்தில் இருக்கும் அரண்மனைச்சாவிகள் சான்றோர்களின் கையில்தான் பகவான் கொடுத்து அனுப்புகிறார் என்பதை நீங்கள் உணர வேண்டும்.

இளமை என்பதே உலகில் புதுமை படைப்பது
இளைஞர்களின் மனம் விதைக்கத் தயாரான நிலம்
இதில் நல்ல விதைகளை விதைக்க வேண்டிய கடமை
இளைஞர்களுக்கு இருக்கிறது.

நல்ல விதைகளாகிய அறிவுபூர்வமான விசயங்களை சான்றோர்கள் என்ற களஞ்சியங்களிடத்தே நீங்கள் பெற வேண்டும். அவர்கள்தான் விதைகள் வீணாகிவிடாதிருக்க பூச்சி மருந்து கலப்பது போல் உங்கள் உழைப்பு வீணாகிவிடாதிருக்க பக்தி கலந்த யோசனைகளைக் கூறுவர்.

மாணவரின் கேள்வி : ஒரு மனிதனுக்கு சற்சங்கம் தேவை என்பதை கூறினீர்கள். அதற்கு நமது புத்தி எப்படி இருக்க வேண்டும்?

பதில் : நமக்கு முன்னதாகவே தெரிந்த அல்லது தெரியாத உலகப் பொருள்கள் மீது உண்டாகும் உயர்வானது, தாழ்வானது என்ற எண்ணம் வரக்கூடாது. பகவான் மேல் நாட்டம் வைக்கத்தான் புத்தி உதவ வேண்டும்.

நமது தியானத்தால் பெறும் பரம்பொருளை அதாவது பகவானை மனம் அடிக்கடி மறந்துவிடும். அந்த நேரத்தில் புத்தியானது ஊக்கம் கொடுத்து பகவானை நம் மனதின்முன் கொண்டு வந்து நிறுத்த வேண்டும்.

கேள்வி : பூஜை எப்படிப்பட்டதாக இருக்க வேண்டும்?

பதில் : கோயிலில் நடக்கும் பூஜை என்பது நீங்கள் உங்கள் உள்ளத்தில் மானசீகமாகச் செய்யப் போகும் பூஜைக்கு ஒரு பயிற்சி என்பதை

நினைவில் கொள்ள வேண்டும். இந்த பூஜையை நீங்கள் அன்றாடம் மானசீகமாக மனதில் கொண்டு வந்து செய்து பழக வேண்டும். இது போட்டியில் கலந்து கொள்ளும் முன்பு பயிற்சியை வெளியில் செய்து பார்ப்பது போன்றதாகும்.

கேள்வி : திடீரென ஒன்றின் மீது மிகுந்த ஆசையோ, ஆத்திரமோ வருகிறது. இந்த வேலையை மனம் செய்கிறதா? அல்லது புத்தி செய்கிறதா?

பதில் : மனம் தான் புத்தியை ஆலோசிக்காமல் அவசரப்பட்டு செய்கிறது. புத்தியுடன் சேர்ந்து சிந்தித்து செயல்படும் போது நல்ல மனமாக மாறுகிறது. அப்பொழுது மிகுந்த ஆவலுடன் எதையும் எதிர்பார்க்காது பகவானைப் பற்றிக் கொண்டிருக்கும். இதனால் கடமையும் எடுத்த காரியமும் சரியாக நடக்கும்.

நிராசையே பரம சுகம்.

கேள்வி : எப்படி மனதை அடக்குவது?

பதில் : குதிரையை அடக்கி வேலை வாங்க கடிவாளம் மிக முக்கியமாகும். யானையை வேலை வாங்க அங்குசம் ரொம்ப அவசியமாகும். இதைப் போன்று மனதை அடக்க நல்ல குருநாதரிடம் பணிந்து, அவர் சொல்

கேட்டு தியானப் பயிற்சி செய்ய வேண்டும். வைராக்கியம் என்ற அங்குசமும், அப்பியாசம், பயிற்சி என்ற கடிவாளமும் மனதைப் படிப்படியாக அடக்கும்.

கேள்வி : குருநாதரையே மனம் எதிர்க்கிறதே! இது ஏன்?

பதில் : பிடிக்காத ஒன்றை குழந்தைக்கு ஊட்டினால் அது உடனே துப்பி விடும். அது சத்தானது என்று தாய் கூறினாலும், அப்பொழுது அந்த குழந்தைக்கு புரியாது. வயது கூடக்கூட எது நமக்கு சத்தானது என்று தேடி உண்பது போல்தான் இறை பக்தியும். ஆரம்பத்தில் மனம் எதிர்க்கும். பிறகு போற்றித் துதிக்கும். இதுவே பண்பட்ட மனம். எல்லாமே நமது வைராக்கியத்திலும், எவ்வளவு பணம் ஈட்டினாலும் அத்துடன் பகவானை அடைய வேண்டும் என்ற லட்சியத்திலும் தான் வெற்றி இருக்கிறது. குரு என்பவர் தீப்பொறி. நீங்கள் தான் உணவு சமைக்க வேண்டிய அடுப்பு என்பதை மறந்து விடாதீர்கள்.

கேள்வி : எங்களுக்கு நீங்களே ஒரு அறிவுரை சொல்லுங்கள் குருநாதா?

பதில் : மந்திரம் கூறுவதை நிறுத்தாதீர்கள். துருபன் இளமையில் காட்டிற்குச்

சென்று பகவானை வழிபட்டு தவம் செய்யும் போது அவனுக்கு கிடைத்தது 'யோந்த ப்ரவிச்ய' என்று தொடங்கும் சுலோகம். இந்த மந்திரத்தை இடைவிடாது துதித்துத்தான் வெற்றி பெற்றான். அதேபோல் நமக்குக் கிடைத்த மந்திரத்தை நாமும் இடைவிடாது துதித்தால் வெற்றி பெற முடியும்.

"*பகவானின் தரிசனத்தால் நமது மனப்பற்று நீங்கும்*".

<u>வாழ்க்கையில் வெற்றிப் பெற அனுதினமும் கூற வேண்டிய மந்திரம்</u>

ஓம் நமசிவாய வாழ்க! வாழ்க!
ஓம் சச்சிதானந்தம் வாழ்க! வாழ்க!
ஓம் சற்குருநாதர் வாழ்க! வாழ்க!

நீதி போதனை

1. ***நீ மிகுந்த சுத்தமுடன் சரணாகதி பண்ணி, இறைவனை நினைத்தால் உன்னுடைய வேண்டுகோளை ஏற்று இறைவன் வருவான். அவன் உனக்காகக் காத்து இருப்பான்.***
2. ***ஒரு செயலை செய்யத் துவங்குமுன் ஆயிரம் முறை ஆலோசனை பண்ண வேண்டும். செய்யத் துவங்கிவிட்டால் நிறுத்தக் கூடாது.*** *- கீதை*

மனம் நிலை பெற்று உயர்வு பெற
புத்தியின் முக்கியத்துவமும் அதன் பங்கும்

புத்தி நமது மனதை கண்காணிக்கும் கேமரா
புத்தி மனதை நல்வழியில் நடத்தும் வழிகாட்டி
புத்தி மனதின் செயல்திறனைப் பெருக்கும் மேனேஜர்
புத்தி பகவானிடம் மனதிற்காக வாதாடும் வழக்கறிஞர்
புத்தி மனம் நடிக்கும் படத்தின் இயக்குனர்
புத்தி இயக்குனர் என்றால் மனம்தான் கதாநாயகன்

மனம் என்ற கதாநாயகன் வெற்றிபெற சிறந்த இயக்குனர் சொல்வதைக் கேட்டு நடிக்க வேண்டுமல்லவா?

இயக்குனரும் கதாநாயகனும் ஒற்றுமையுடன் சேர்ந்து செயல்பட்டால்தானே படம் வெற்றி பெறும்.

வெற்றி பெற்றதற்குக் காரணம் கடின உழைப்பு, பகவானின் அருள், அதிர்ஷ்டம் என்று பல மாதிரி கூறுவர்.

யார் எப்படிப் பேசினாலும் இரவு பகலாக சிந்தித்து பக்தியுடன் உழைக்காதவர்களுக்கு நிலையான வெற்றி ஏது?

'புத்தி கொண்டு பிழைத்துக் கொள்' என்பது பெரியவர்களின் அன்புச் சொல், அது நமக்கு அருமையான சொல்.

மனிதன் கண்டுபிடித்த எல்லாவிதமான மோட்டார் இன்ஜின்களுக்கும் ஓய்வு இருக்கும்.

ஆனால் மனித உடலின் உள் உறுப்புக்களான மோட்டார் இன்ஜின்களுக்கு ஏதுங்க ஓய்வு?

அது ஓய்வு எடுக்க நினைத்தால் மனிதன் கதி அதோ கதிதான். சரி இனி புத்தி, மனம், உணர்வு இவைகளின் செயல்பாடுகளைப் பற்றி பேசுவோம்.

புத்தியின் தன்மை என்னவென்றால் ஒன்றை ஆராய்ந்து அறிதல். பிறகு தெளிந்தபின் அதைப்பற்றி அறிவித்தல். ஒருவருடைய புத்தி உயர்வடைய கல்வி, பக்தி, சிந்தனை, அனுபவம் ஆகிய உணர்வு வேண்டும்.

புத்தியை சேர்க்காமல் ஒதுக்கிவிட்டு
மனம்மட்டும் தானே செயல்பட நினைப்பது
நாம் ஸ்டேரிங் பிடிக்காமல்
கார் ஓட்ட நினைப்பது போன்றதாகும்
புத்தியை மனம் மதித்தால்தான்
அறிவு என்ற பொக்கிசத்தைப் பெற முடியும்
இல்லாவிட்டால் வயது கூடுமே தவிர
பயிற்சி என்ற படம் எடுத்து
ஆனந்தசபை என்ற தியேட்டரில்
சினிமாபடம் ஓட்ட முடியாது.

உணர்வு என்ற மின்சாரம் (பேட்டரி) சரியாக இருந்தால்தான் புத்தி என்ற கேமரா வேலை செய்யும். நல்ல கேமராவாக இருந்தாலும், அது இயங்க பேட்டரி என்ற மின்சாரம் எப்படித் தேவையோ அதைப்போன்றுதான் புத்தி இயங்க உணர்வு தேவை.

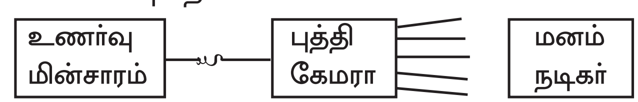

உணர்வு என்ற மின்சாரம் புத்திக்குச் சென்றடையும் போது புத்தி என்ற கேமரா மனது என்ன செய்கிறது என்று துல்லியமாகப் படம்பிடித்துக் காட்டிவிடுகிறது.

உடனே மனம் செய்கின்ற தவறான செயல்களை மனதிடமே சுட்டிக் காட்டி, வழிகாட்டியாக இருந்து மனதை நேர்வழிப்படுத்த முயற்சிக்கிறது.

அப்படி முயற்சியில் இறங்கும்போது புத்தி, அறிவு என்ற நீதிபதியாகிய பகவானிடம் தனது கட்சிக்காரரான மனதிற்காக வழக்கறிஞராக நின்று வாதாடி நல்லது செய்ய வைக்கிறது.

அத்துடன் முறையாக தியானித்து வெற்றி பெற மனதிற்கு புத்தி மேனேஜராக இருந்து ஊக்கமூட்டுகிறது. இப்படி உணர்வு, புத்தி தொடர்போடுதான் மனம் பகவானைப் பற்றிக்கொண்டு வெற்றி பெற வேண்டிய நிர்பந்தம் இருக்கிறது.

உணர்வு என்ற மின்சாரம் மந்திரத்தில்தான் தயாராகிறது.

இதனால் மந்திரத்தை மதிப்போம்
இடைவிடாது அதைத் துதிப்போம்.
புத்தி யாரிடம் உயர்வு பெறுகிறது என்றால்
அதை சரியாகப் பயன்படுத்துபவரிடமே
அவரே புத்திசாலி ஆவார்.

பொதுவாக புத்தியை மதிப்பவர்கள் அனுபவசாலிகள் தான். ஆனால் நமது புத்தியானது தூக்கத்திலும் ஆத்திரத்திலும் வேலை செய்வதில்லை.

அதுமட்டுமல்லாது எதிர்பாராத பிரச்சனைகள் வரும்போதும், திடீரென ஆபத்துகள் நடக்கும்போதும் பயத்தால் அதாவது மின்சாரத் தடையால் புத்தி வேலையை சிறிது நேரம் நிறுத்திவிடும்.

இதனால் மேட்டிலிருந்து இறக்கத்தை நோக்கி ஓடும் பிரேக் இல்லாத மோட்டார் பைக் மாதிரி மனம் ஓட ஆரம்பித்து விடும்.

உடனே உணர்வானது தீப்பொறி போன்று புத்தியில் பாயும் போது மீண்டும் புத்தி சுதாரித்துக் கொண்டு மனதை நோக்கி பேசத் துவங்கும். அப்பொழுது மனம் சுறுசுறுப்பாக புத்தியின் கட்டுப்பாட்டில் இயங்கும்.

புத்தி, மனம் இவற்றின் தேக்கநிலையைப் போக்க நம்மிடம் சத்துவகுணம் மேல் ஓங்கி இருக்க வேண்டும்.

சத்துவகுணம் முழுமைபெற்று நம்முள் இயங்க முன்பக்கத்தில் (பக்க எண் 71-ல்) கூறியபடி 26 நற்குணங்கள் நம்மிடம் இருக்க வேண்டும். அப்படி இல்லா விட்டால் அடிக்கடி இறை நினைப்பு என்ற மின்சாரம் தடைபடும்.

நமக்கு இடர்ப்பாடு வரும்போதெல்லாம்
நமது மானசீகக் கோயிலில்
பகவான் காலடியில் விழுந்து வணங்கி
தீவிரமாக மந்திரம் சொல்லி
அரை மணி நேரம் தியானித்து வந்தால்
நமது உணர்வு, மனம், புத்தி இயங்க
மின்சாரம் என்ற இறைசக்தி
உடனே நம்முள் வந்து சேரும்.

ஆத்ம சாதனைக்கு பந்தம், உறவு ஓர் தடை அவற்றை எதிர்த்து வெற்றி கொள்ள வேண்டும். நீ அப்பொழுதுதான் எந்தக் காரியத்திலும் ஜெயிக்க முடியும். - கீதை

புத்தியின் தத்துவக் கதையும் கருத்தும்

மனிதனின் மறைவிற்குப் பின்னும் வாழ்வது
அவனது புத்திசாலித்தனமான செயல்கள்

நமது உணர்வில்லாத புத்தி
சிறகில்லாத பறவை போன்றது

கதலி ஈஸ்வரர் என்ற பழமையான சிவன் கோயிலை சென்று தரிசனம் செய்ய குரு ஒருவர் தனது புதிய மாணவர்களை அழைத்துக் கொண்டு பாதயாத்திரையாகச் சென்றார்.

வழிப்பயணத்தில் நல்ல விசயங்களையும், சிறந்த கருத்துக்களையும், பகவானைப் பற்றிய கதைகளையும் கூறிக் கொண்டே சென்றார்.

அப்பொழுது மணி என்ற மாணவர் ‘குருநாதா மனதின் வேலை என்ன, அறிவின் வேலை என்ன’ என்று நீங்கள் பலமுறை கூறியதால் எனக்கு நன்றாகப் புரிந்து விட்டது.

ஆனால் புத்தியின் வேலை என்ன? என்பது எனக்கு புரியவில்லை. தயவு செய்து புரியும்படி கூறுங்கள்’ என்று கேட்டான்.

அவர்கள் சென்று கொண்டிருந்த பெரிய ரோட்டி லிருந்து கிளை ரோடு ஒன்று பிரிந்து செல்கிறது. அந்த ரோட்டில் சென்றால் தான் அவர்கள் செல்ல வேண்டிய ஊரையும், தரிசனம் செய்ய வேண்டிய கோயிலையும் போய் சேர முடியும்.

இவர்கள் சென்ற பெரியரோடும், கிளை ரோடும் இணையும் இடத்தில் ஒருவர் டீக்கடை வைத்திருந்தார்.

புத்தியின் செயல்பாடுகளைப் பற்றி கேள்வி கேட்ட மாணவனைப் பார்த்து குரு, ‘மணி அங்கு தெரிகின்றது பார் டீக்கடை, அதில் இருப்பவரிடம் நாம் செல்ல வேண்டிய சிவன் கோயிலுக்கு நடந்து சென்று சேர வேண்டுமானால் எவ்வளவு நேரமாகும் என்று கேட்டுவா’ என்று கூறி அனுப்பினார்.

மணி அந்தக் கடைக்காரரிடம் சென்று ‘ஐயா, இங்கிருந்து சிவன் கோயில் போய் சேர எவ்வளவு நேரமாகும்?’ என்று கேட்டான்.

ஆனால் கடைக்காரர் இவனைப் பார்த்தும் பார்க்காதது போல் கீழே குனிந்து வேலை செய்து கொண்டேயிருந்தார்.

கொஞ்சநேரம் காத்திருந்தும் அவர் பேசாதிருந்ததால் மணி மீண்டும் குருவை நோக்கி நடந்தான்.

சுமார் 50 அடி தூரம்தான் சென்றிருப்பான். உடனே கடைக்காரர் ‘தம்பி இங்கே வாங்க’ என்று அன்புடன் அழைத்து ‘தம்பி என்ன கேட்டீர்கள்?’ என்று கேட்டார்.

அதற்கு மணி, ‘ஐயா சிவன் கோயில் போய் சேர எவ்வளவு நேரமாகும்’, என்று கேட்டான். அதற்கு அவர் ‘இருபது நிமிடமாகும்’ என்று கூறினார்.

மணி தனது குருவிடம் சென்று நடந்ததை விளக்கமாகச் சொன்னான். அப்பொழுது குரு ‘மணி, ஏன் அந்த கடைக்காரர் நீ கேட்ட உடனே சொல்லாமல் 50 அடி தூரம் நடந்து சென்ற பின்னால் மீண்டும் வரச்சொல்லி 20 நிமிடம் ஆகும் என்று சொன்னார். இதை அவரிடமே விளக்கமாகக் கேட்டுத் தெரிந்து வா’ என்றார்.

மணி மீண்டும் கடைக்காரரிடம் சென்று, ‘ஐயா எதற்காக முதலில் வரும்போது 20 நிமிடமாகும் என்று

கூறாமல் நான் 50 அடி தூரம் நடந்து சென்ற பின்னால் கூப்பிட்டுச் சொன்னீர்கள்' என்று கேட்டான்.

அதற்கு கடைக்காரர் 'தம்பி உன்னை எனக்கு யார் என்று தெரியாது. நீ முதன் முறை நடந்து வந்தபோது நான் குனிந்து வேலை பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்.

இதனால் உன்னுடைய நடையின் வேகத்தை நான் கவனிக்கவில்லை. நீ திரும்பப் போகும்போது உன் நடையின் வேகத்தை உணர்ந்து கணக்கிட்டு விட்டேன். இதனால் தான் கூப்பிட்டு 20 நிமிடமாகும் என்று கூறினேன்' என்றார்.

மணி திரும்ப குருவிடம் வந்து பேசிய விபரங்களைக் கூறினான். அதற்கு குரு 'மணி, கடைக்காரர் மனதில் பட்டதை தோராயமாகக் கூறியிருக்கலாம். ஆனால் அவர் உன்னை நடக்க விட்டுப் பார்த்து கணக்கிட்டு கூறியதே புத்தியின் வேலை. இவர்தான் புத்திசாலி' என்றார். உடனே மணி 'குருநாதா நன்றாகப் புரிந்தது' என்று நன்றி கூறினான்.

"உணர்ந்து செய்பவர் புத்திசாலி
உணராது இருப்பவர் ஏமாளி"

ஞானத்தைப் போதிக்கும் உண்மையான குருமார்களுக்கு சற்குருமார்களின் தொடர்பும், ஆசீர்வாதமும், அருளும் கண்டிப்பாக இருக்கும்.

ஆன்மாவின் உயர்வு மனிதனின் ஆன்மிக வெற்றி

ஆத்மாவின் உயர்வு மனிதனின்
பரிபக்குவமான மனதினில் இருக்கிறது
மனிதர்களின் வெற்றி அவரவர்
பகவான்மேல் வைத்திருக்கும்
பக்தி, சரணாகதி, தியாகம் மற்றும்
ஆன்மிகச் சேவைகளில் இருக்கிறது.

இயற்கையின் பரிபூர்ணநிலைக்கு செழுமை என்று பெயர். மனிதனின் பிறப்பே பகவானாகிய பிரம்மத்தை பரிபூரணமாக அடைவதற்கே. அப்படிஅடைந்தவர்கள் ஞானச் செழிப்புடன் வாழ்வார்கள்.

தன் மனதை அன்பு செலுத்துவற்கும், தனது உடலை கடமை செய்வதற்கும் பயன்படுத்துவதே மனித தத்துவமாகும்.

ஒருவரின் ஆத்ம வளர்ச்சி அவரது ஆன்மிக சேவையில் தெரியும். ஒருவருடைய மனதின் தன்மையை அவரது கண்களும் முகமும் காட்டிக் கொடுத்து விடும். அதிகம் ஆசைப்படும் மனிதர்களிடம் பக்தி தங்காது.

கீதையில் பகவான் கிருஷ்ணர், 'எப்பொழுதும் என்னையே நினைத்து அன்புடன் பக்தி செய்பவர்களுக்கு என்னிடம் வருகின்ற வழியை நானே அளிக்கின்றேன்.

அவர்கள் இதயத்தில் நான் இருந்து கொண்டு அவர்கள் என்மீது கொண்டுள்ள பக்திக்கு ஈடாக அறியாமை என்ற அவஸ்தையிலிருந்து அவர்களை அறிவு என்ற வெளிச் சத்திற்கு என் கருணையால் கொண்டு வருகிறேன்' என்று அன்புடன் கூறுகிறார்.

ஜனகர் விதேக நாட்டு மன்னர்
மிகச் சிறந்த அறிவாளி, ஞானி
தனது மக்களின் நலன்கருதி
ஆன்மிகம் வளர்த்த உத்தமர்.

ஜனகர் சீதாவின் தந்தை என்று புகழ் பெற்றிருந் தாலும் உண்மையிலேயே அவர் சிறந்த மனிதராகவும், நல்ல ஆட்சி செய்யும் மன்னராகவும், மக்களிடம் அன்பும் அக்கறையும் காட்டுகிறவராகவும் வாழ்ந்து வந்தார்.

சிறந்த ஆன்மிக சிந்தனையாளரான அவர் இறைமார்க்க விசயங்களை விசாரணை செய்வதிலும் மிகுந்த ஆர்வம் கொண்டவராகவும் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார்.

ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சி பல வழிகளில் இருக்கிறது. அதில் முதன்மையானது மக்கள் இறைவனை நினைப்பது என்பதை அவர் நன்கு உணர்ந்த காரணத்தால் பிராமணர் களைக் கொண்டு அக்னிஹோத்ரம் செய்து வந்தார்.

பிராமணர்கள் ஹோமகுண்டத்தில் நெய் ஊற்றி வேத சுலோகங்களை ராகத்தோடு ரம்மியமாக ஓதுவார்கள். ஜனகமகராஜ் வேள்வி நடத்துபவர் என்பதால் இவர் தனி இருக்கையில் நடக்கும் வேள்விக் காரியங்களை கவனித்தபடி அமர்ந்திருப்பார்.

வேதம் படித்தவர்களின் ரம்யமான வேத ஒலியும், யாகசாலையிலிருந்து வெளிவரும் நெய் மற்றும் ஹோமப் புகையும் மனதை பகவான் பக்கம் திருப்புகின்ற தெய்வீக வாசனையாக, நாத ஒலியாக மக்கள் மதித்தனர்.

ஒருநாள் வேள்வி நடந்து கொண்டிருந்தது. 'யக்ஞவல்கியர்' என்ற ஞானகுருவானவர் ஜனக

மகாராஜாவின் இடது பக்கமாய் அமர்ந்திருந்து ஹோமம் நடப்பதை கவனித்துக் கொண்டிருந்தார்.

ஹோம நிகழ்ச்சி முடிந்ததும் யக்ஞவல்கியர், மக்களிடம் ஆன்மிகம் வளர்க்கப் பாடுபடும் மாமன்னா! "இந்த வேதயக்ஞும் எனக்கு ஆனந்தத்தை அளிக்கிறது. இந்த நேரத்தில் உனக்கு வரம் தர தயாராக இருக்கிறேன் உன் விருப்பம் போல் எதுவாக இருந்தாலும் கேட்கலாம்" என்றார்.

அதற்கு ஜனகமகராஜ், "சிறந்த மேதையாகிய நீங்கள் என்னுடைய கேள்விகளுக்குப் பதிலளித்தால் அதுவே எனக்கு பெரும் பாக்கியமாகும்" என்றார்.

"உன்னுடைய கேள்விகளை கேட்கலாம். உன்னுடைய விருப்பம் நிறைவேற்றப்படும்" என்றார் யாக்ஞவல்கியர்.

இந்த கேள்வி பதில் பிருஹதாரண்ய உபநிஷத்தில் சொல்லப் பட்டது.

அவருடைய அன்பு வேண்டுகோளின்படி கேள்விகளை கேட்கத் தொடங்கினார் ஜனகமகராஜ்.

கேள்வி : 'அன்பிற்குரிய மேதையே', ஆன்மா என்பது என்ன?

பதில் : 'ஒவ்வொருவரின் இதயத்திலும் ஒளியாக இருப்பது ஆன்மா. ஒருவர் திட்டமிட்டபடி எங்கு சென்று கொண்டிருந்தாலும் ஆன்மா எப்பொழுதும் தன்மை மாறாதது. அது அதுவாகவே அவருக்குள்ளே இருக்கும்.

ஒரு மனிதர் பூமியில் பிறக்கும்போது உடலைப் பெற்று அதன் வாயிலாக உலகத்துடன் தொடர்புடைய வராகிறார். இறந்த பின்னால் எல்லாம் இங்கேயே விட்டுச் செல்லப்படும்.

ஆன்மா மனிதனுக்குள்ளே இருந்தாலும்
ஆன்மா மனதைக் கொண்டது
ஆன்மா பிராணனைக் கொண்டது
ஆன்மா உடலைக் கொண்டது
ஆன்மா இருளும் ஒளியும் சேரப் பெற்றது

ஆன்மா எளிதாக அறியப்படாத ஒன்றாக இருக்கிறது. காரணம் அது அறிய முடியாதது. ஆன்மாவை அழிக்க முடியாததற்குக் காரணம், அது யாராலும் அழிக்க முடியாதது.

ஆன்மா நமது கண்களின் பார்க்கப்படும் சக்தியாகவும், காதுகளின் கேட்கப்படும் சக்தியாகவும், மனதிற்கு மகத்தான சக்தியாகவும் இருக்கிறது.

ஒவ்வொரு உடலுக்குள்ளும் ஆன்மாவை உருவாக்கியவர் என்றும் விழிப்புடன் இருக்கிறார். இந்த பூமி, பிரபஞ்சம் எல்லாம் அவரால் படைக்கப்பட்டவைகள். இங்குள்ள சகல உயிர்களும் அவருடைய படைப்பே.

பூமி, மக்கள், ஜீவராசிகள், உலகம்
யாவும் பகவானுடையதே
பகவானே இந்த உலகமாகவும் இருக்கிறார்.

ஜனகமகராஜ் கேள்வி : ஆன்மாவின் அனுபவம் என்ன?

யாக்ஞவல்கியரின் பதில் :

எல்லா விருப்பங்களும்
நிறைவேற்றப்படுவதே
ஆன்மா பெருகிற அனுபவம்.

மனிதனின் ஆன்மா பருந்து போல் அது எங்கிருந்து வந்ததோ அந்த இடத்திற்கு சென்றடைகிறது. பருந்தானது வானில் பறந்து, பிறகு தன்னுடைய சிறகுகளை மடக்கிக் கொண்டு தனது வீட்டிற்கு திரும்புவதுபோல் ஆன்மா போகிறது.

'பகவான் நானே சகலமுமாய் இருக்கிறேன்' என்பதை அவர் நினைத்தார். இதனால் தான் படைத்த பூமிக்கு வந்து ஆன்மாவாக ஒவ்வொரு உடலிலும் புகுந்து கொண்டார். இதனால் ஆன்மா பயம், ஆசை, தீமைகளிலிருந்து விடுபட்டு நிற்கிறது.

கைக்குழந்தைபோல் ஆன்மா சாந்தமாய் இருக்கிறது. ஆன்மாவிற்கு துக்கம் இல்லை. அது பாவ புண்ணியங் களுக்கு அப்பால் பிரவேசிக்கிறது. அத்துடன் ஒவ்வொரு மனிதனின் வேதனைக்கு அப்பால் ஆன்மா செல்கிறது.

மீண்டும் யாக்ஞவல்கியர் கூறுகிறார். ஆன்மா இங்கு தான் கண்டு கொள்ளும்படியாய் எதுவும் இல்லை என்பதை அது பார்க்கிறது. இங்கு பேசுவதற்கு ஏதும் இல்லை என்பதை அறிந்தாலும் ஆன்மா பேசாமல் பேசுகிறது.

ஆன்மா இங்கு கேட்பதற்கு ஒன்றுமில்லை என்றாலும் கேளாமல் கேட்கிறது. இந்த உலகில் அது எண்ணிப் பார்க்க ஒன்றுமில்லை என்றபோதும் ஆன்மா எண்ணாமல் எண்ணு கிறது. ஆன்மா அறிவதற்கு ஒன்றுமில்லை என்றாலும் அது அறியாமல் அறிகிறது.

இந்த பூமியில் பேசுவதற்கும், கேட்பதற்கும், அறிவதற்கும், எண்ணுவதற்கும் ஆன்மாவை தவிர்த்து வேறொன்றும் இல்லை.

'இப்பொழுது நான் உனக்கு கூறியவைகள் யாவும் ஆன்மாவை தனது உள்ளக் கோயிலில் அனுபவித்து அறிந்தவர்களுக்கு மட்டுமே புரியும். மற்றவர்களுக்கு தியானப் பயிற்சி செய்யச் செய்ய புரியும்' என்று பதிலை முடித்தார்.

ஜனகர் கேள்வி : யக்ஞவல்கியரே நீங்கள் மனிதர்களின் கனவு உலகைப் பற்றி கூற முடியுமா?

பதில் : 'ஜனகமகராஜ், கனவுலகில் தேர்கள் இல்லை என்றாலும் நாம் நமது எண்ணத்தால் தேர்களை உருவாக்கிக் கொள்கிறோம். தேரோட வீதிகள் இல்லாவிட்டாலும் நமது கற்பனையால் சிறந்த வீதிகளை உண்டாக்கி விடுகிறோம்.

அங்கே இன்பமும், மகிழ்ச்சியும் இல்லை என்றாலும் நாம் அதையும் மனதால் உண்டாக்கி விடுகிறோம். கோயில் அருகில் தாமரை பூத்த குளங்களும், பெரிய ஏரிகளும், நதிகளும் இல்லை என்றாலும் நாம் எல்லாவற்றையும் எண்ண வலிமையால் உருவாக்கிக் கொள்கிறோம்.

> நாம் வாழும் உலகத்திற்கும், மேல் உலகத்திற்கும் இடையில் இருக்கிறது கனவுலகம். ஆன்மா இந்த உலகின் மகிழ்ச்சிகளை கனவுலகில் நமக்கு பிரதிபலிக்கும். நீங்கள் அடையப் போகும் மற்ற உலகங்களிலும் ஆன்மா மகிழ்ச்சியே அடையும்.

சுலோகங்களை நன்கு கவனியுங்கள். உறக்க நிலையில் தன் சரீரத்தை விட்டு ஆன்மா விழித்திருக்கும். அது உறங்குகின்ற தனது சரீரத்தை ஒரு சாட்சியென உற்றுப் பார்த்திருக்கும்.

நமது பிராணன் உடலைப் பாதுகாத்திருக்கச் செய்து விட்டு ஆன்மா தொலைதூரம் சென்று வரும். தான் எங்கு செல்ல வேண்டும் என்று நினைத்ததோ அங்கெல்லாம் பறந்து சென்று வரும்.

கனவு நிலையில் ஆன்மா மேலும் கீழுமாய் செல்லும். அன்புடன் அழகாய் சிரிப்புடன் ஆன்மா அனுபவித்திருக்கும். பயமுறுத்தும் காட்சிகளுடனும் கனவுலகில் தான் அனுபவித்த நல்லது கெட்டது எதோடும் அது திரும்பி வருவதில்லை.

இதற்கு காரணம் ஆன்மா எந்த ஒரு செயலுடனும் தன்னை இணைத்துக் கொள்வதில்லை. பொதுவாக ஆன்மா விழிப்புக்கும் கனவிற்கும் இடையில் சென்று கொண்டிருக்கும்' என்று இந்தக் கேள்விக்குப் பதிலை கூறி முடித்தார். அடுத்த கேள்வி பதிலைப் பார்ப்போம்.

ஜனகர் கேள்வி : யக்ஞவல்கியரே நன்றி. உங்களுக்கு ஆயிரம் பசுக்களைத் தருகிறேன். நீங்கள் உண்மையான மகிழ்ச்சி எது என்பதை எனக்கு கூறுங்கள்.

பதில் : பிரம்மமே பேரின்பத்தையும், மகிழ்ச்சியையும் நமக்கு அளிப்பது. பிரம்மானந்தத்தில் ஒரு சிறு பகுதியை மட்டும்தான் ஒரு சில ஜீவன்கள் அனுபவிக்கிறது.

மதிப்பிற்குரிய ஜனகமகராஜ்! உதாரணமாக, பொருளாதாரமும் ஆரோக்கியமும் கொண்ட மனிதருக்குரிய அத்தனை இன்பங்களையும் ஒருவர் அனுபவிக்கிறார் என்று கற்பனை செய்து பாருங்கள். அதுவும் பிரம்மத்தில் இருந்து வந்த ஒரு துளி மகிழ்ச்சியே. ஆனால் முழுமையான ஆனந்தம் என்பது பிரம்மத்திலேயே அதாவது ஆனந்த சபையிலேயே பகவானோடு நிலைத்து நிற்பதாகும். இதுவே உண்மையான மகிழ்ச்சி. இந்த மகிழ்ச்சியை அடைபவர்களே பேரானந்தம் பெற்ற ஞானிகள், யோகிகள். இந்த நிலையை பகவான் தன் அருளாளர்களுக்கு வழங்குகிறார்.

ஜனகரின் கேள்வி : யக்ஞவல்கியரே, உங்களுக்கு இன்னும் ஆயிரம் பசுக்களைத் தருகிறேன். மரணகாலத்தில் என்ன நிகழும் என்பதைக் கூறுங்கள்.

பதில் : அன்புக்குரிய ஜனகமகராஜ், பாரம் ஏற்றிச் செல்லும் மாட்டு வண்டி எப்படி திணறிக்கொண்டு, கிரீச் கிரீச் என்று சத்தம் எழுப்பியபடி செல்லும் என்பதை நினைத்துப் பாருங்கள்.

அதைப் போன்றுதான் மனிதனின் உடலும் இறக்கும் நேரத்தில் சிரமத்துடன் மூச்சுவிட்டுக் கொண்டிருக்கும்.

நன்கு பழுத்த அத்திப்பழம் மரக்கிளையிலிருந்து எப்படி ஒரு நாள் விழுந்து விடுகிறது என்பதை எண்ணிப் பாருங்கள்.

இதைப்போன்று உடலானது வயது கூடியவுடன் அல்லது நோய் வந்தவுடன் மெலிந்து விடுகிறது.

இந்த நிலையில் ஆன்மா அந்த உடலில் இருந்து தன்னை விடுவித்து வெளியில் வந்து விடும்.

அடுத்து அது எங்கிருந்து இந்த உடலுக்கு வந்ததோ அந்த இடத்துக்கு திரும்பி விடும்.

அரசர் ஒரு ஊருக்கு வரப்போகிறார் என்றால் அங்கு அவருடன் சேர்ந்து வரும் அதிகாரிகளுக்கும் சேர்த்து சிறந்த உணவு, குடிபானம், இருந்து பேச இடம் இவற்றையெல்லாம் தயார்படுத்துவார்கள். ‘அரசர் வரும் முன் அங்கே வருகிறார், இங்கே வருகிறார், பிறகு வந்து கொண்டிருக்கிறார்’ என்று மக்கள் பரபரப்படைவார்கள்.

இதைப் போன்றுதான் இறக்கப் போகும் ஒருவருக்கு இயற்கை சக்திகள் காத்து நிற்கும். ஆன்மா வருகிறது... வருகிறது என்று அவைகள் கூறிக் கொள்ளும்.

அரசன் அந்த ஊரைவிட்டு புறப்படும்போது ஊர் மக்களும் அதிகாரிகளும் ஊர் தலைவரும் கூடி அரசனை வழியனுப்பி வைப்பதை கொஞ்சம் மனக்கண் முன்

கொண்டு வந்து பாருங்கள். அதைப் போன்றுதான் பிராணன் பிரியும் அந்த மனிதரைச் சுற்றி இயற்கை சக்திகள் நிற்கும்.

இறக்கும் நிலையில் உணர்வற்றுப் படுத்திருக்கும் போது இயற்கை சக்திகள் யாவும் அவரை சுற்றி சூழ்ந்து நிற்கும். அந்த காலகட்டத்தில் அவர் தனது பிராண சக்திகளைத் திரட்டிக் கொண்டு தனது உள்ளத்தில் நுழைவார்.

அவர் ஒன்றாகிவிட்டார். இனி பேசவோ, கேட்கவோ, எண்ணமிடவோ முடியாது. அவர் ஒருமையாகிவிட்டார். எதையும் இனிமேல் அறிய முடியாது என்று இயற்கை சக்திகள் சொல்லிக் கொள்ளும்.

அவரது உள்ளக் கோயிலில் ஒரு ஒளி பிரகாசமாக வெள்ளை நிறமாக ஜொலிக்கும். அந்த ஒளி அவர் உடலைவிட்டு பிரியும்போது அவரை கூட்டிச் செல்லும்.

பிராண சக்தி ஆன்மாவோடு சேர்ந்து செல்லும். பிராணனோடு மற்ற சக்திகள் யாவும் வெளியேறும்.

தனது வாழ் நாட்களை தியானத்திலும் ஞானத்திலும் கழித்த ஒருவரின் ஆன்மா இங்கிருந்து வெளியேறும் போது அவருடைய ஞானமும், செயல்களும், கடந்த கால அனுபவங்களும் அவரோடு சேர்ந்து வெளியேறும். அவைகள் இணைந்து அவரை வழிநடத்தி கூட்டிச் செல்வது போல் இருக்கும்.

அன்புள்ள அரசே! புல்வெளியில் கம்பளிப் புழுவைப் பார்த்திருப்பீர்கள். அது ஒரு புல்லின் நுனிக்குச் சென்றபின் அடுத்த புல்லிற்குத் தாவ முயற்சிக்கும்போது முதலில் தன்னை சுருக்கிக் கொண்டு பிறகு தாவும்.

இதைப்போன்று ஆன்மா உடம்பையும், உடம்புக்குரியவன் அறியாமையையும் விட்டு வெளியேறுகிறது. வெளியேறிய பின் பகவானின் அருளால் மற்றொரு உடம்பை அது அடைகிறது.

உடலை விட்டு வெளியேறுகிற ஆன்மாவின் வடிவம் கந்தர்வன் அல்லது தேவலோகத்தில் உள்ளவர்கள் போல் இருக்கும்.

ஜனகர் கேள்வி : யக்ஞவல்கியர் பெருந்தகையே! இன்னும் ஆயிரம் பசுக்களை உங்களுக்குத் தருகிறேன். 'மரணத்தின் போது எஞ்சியிருக்கும் ஆசைகள் என்ன ஆகும்' என்று கூறுங்கள்.

பதில் : ஒருவர் ஆசைப்பட்ட பொருளை நோக்கி அவர் மனம் செல்லும். இதனால் எதை விரும்புகிறாரோ அந்த விருப்பத்தின் காரணமாக அங்கே தோன்றுவர். ஆனால் அந்த இடத்தில் எப்போதும் இருக்க முடியாது. அவருடைய வினைப்பயன்கள் தீர்ந்ததும் அந்த இடத்திலிருந்து இந்த உலகிற்கு வந்துவிடுவார்கள்.

ஜனகர் கேள்வி : நான் உங்களுக்கு இன்னும் ஆயிரம் பசுக்களைத் தருகிறேன். 'ஆசையில் இருந்து விடுபடுவது பற்றிக் கூறுங்கள்'.

பதில் : நமது தியானத்தின் வாயிலாக, குருமார்களின் துணையால் பகவானின் பேரருளால் 'ஆன்மாவை யார் ஒருவர் அறிகின்றாரோ அவரே ஆசைகளில் இருந்து விடுபடுவார்', ஆன்மாவை அறிந்த பின் அவரால் எதை நேசிக்க முடியும்? எதன் மேல் ஆசைப்பட முடியும்? தன்னுடைய ஆசைகள் நிறைவேற்றப்பட்டதாகிவிட்டது. ஏனென்றால் தன்னுள் பிரம்மத்தை உணர்ந்து பார்த்ததால்.

ஜனகர் கேள்வி : யாக்ஞவல்கியரே எனக்கு இந்த கடைசி கேள்விக்குப் பதில் கூறுங்கள். அதாவது பிரம்மத்தைப் பற்றிய விளக்கம் தேவை.

பதில் : பிரம்மம் நித்தியமானது. அதற்கு எல்லை இல்லை. பிரம்மம் அண்டசராச்சரங்களுக்கும் அப்பாற் பட்டது. அதுதான் எங்கும் எதிலும் பெரியது. பிறப்பற்றது. எந்த மாற்றமும் அடையாதது.

பிரம்மத்தை உணர்ந்து அறிந்தவர் உலகப் பிணைப்பு களில் இருந்து விடுபடுவார். இவர்களை பயம், துன்பம் தாக்காது. எந்த கெடுதல்களாலும் பிரம்மத்தை அறிந்தவர்களை ஜெயிக்க முடியாது. தீமைகள் பாவங்கள் இவைகளை தாண்டி நிற்பர். பிரம்மத்தை அறிந்தவர்களுக்கு முன் பிறப்பால் வரும் வினைகள் இல்லை. பிரம்மத்தை அடைந்தவர் சலனமின்றி தெளிவாக இருக்கிறார். அவரிடம் சந்தேகம் இல்லை, என்றும் பொறுமையாக இருப்பார்.

வாழ்க்கையின் முழுமையை அவர் கண்டதினால், பிரபஞ்சத்தின் உண்மையைத் தெரிந்ததினால் அவர் சாந்தமுடன் வாழ்கிறார்.

ஜனக மகராஜ், 'யக்ஞவல்கியரே! தங்களுக்கு விதேக நாட்டை கொடுத்து விட்டேன். தங்களுடைய ஆன்மிகச் சேவைக்கு என்னை அர்ப்பணித்துக் கொள்கிறேன்' என்று கூறுகிறார்.

அதற்கு யாக்ஞவல்கியர் 'அரசே எனது பிரதிநிதியாக இருந்து மக்கள் ஆன்ம வளம் பெற உழைத்து வாருங்கள். நீங்கள் ஞானம் பெற்றதால் இந்த நாடே ஆன்மவளம் பெறும். மக்கள் ஒற்றுமையோடும் மகிழ்ச்சியோடும் வாழ்வர்' என்று ஆசீர்வதித்தார்.

இறந்த காலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் மூன்றையும் உயர்ந்த காலமாக்குதல்

நமது சொல்லிலும் செயலிலும்
நாணயம் பிறக்கிறது.
நமது தவறாத வாக்கும், நம்பிக்கையும்தான்
நாணயத்தை வளர்க்கிறது.
நாம் இறைநினைப்போடு செய்யும் உழைப்பும்
விடாமுயற்சியும் வாழ்க்கையை உயர்த்துகிறது.
நம்முடன் இவைகள் இருந்தால்
மூன்றுகாலமும் உயர்ந்த காலங்களே.

பொதுவாக நாம் கடந்து வந்த காலம் மீண்டும் கிடைக்காது. இனி வரும் காலம் உங்களுக்கு உயர்வானதாக இருக்க நிகழ்காலமாகிய இன்றைய பொழுதை பகவானை நினைத்துக் கொண்டே பணியாற்றும் நாளாக மாற்றி விடுங்கள்.

உழைப்பும், இறைநினைப்பும், பொறுமையும், பிரார்த் தனையும் கொண்ட ஒவ்வொரு நாளும் உயர்ந்த நாளே.

இன்றைய நாளை உயர்ந்த நாளாக நாம் உருவாக்கிக் கொண்டால் இறந்த காலம் உயர்வானதாகத்தான் இருக்கும். இன்று என்பது தான் நேற்று என்ற வார்த்தையாக நாளை விடியும் போது மாறி விடுகிறது.

ஒவ்வொரு நாளையும் உயர்ந்த நிகழ்காலமாக ஆக்குபவருக்கு இறந்த காலமும் சிறந்த காலம்தான். கோபம், பதட்டம், கோழைத்தனம் இந்த மூன்று நிலையும் நம் மனதில் வந்து விட்டால் தோல்வியும் சேர்ந்தே வந்து விடும்.

இதனால் நம்மை நாம் அவ்வப்போது புத்தி என்ற கேமரா கொண்டு படம் பிடித்து நம்மையே நாம் பார்த்துக்

கொள்ள வேண்டும். பகவானை இடைவிடாது நினைக்கப் பழக வேண்டும். இந்த முறையைக் கையாண்டு வந்தால் எதிர்காலம் உயர்ந்த காலமாக இருக்கும்.

கதையும் கருத்தும் :

'திருமுல்லை' என்ற நாட்டை 'வேதநெறி' என்ற அரசன் சீரும் சிறப்புமாக ஆண்டு வந்தான். அவனது இறைபக்தியைக் கண்டு எல்லோரும் அவனிடம் அன்பும் மரியாதையும் காட்டுவர். தியானம் செய்யும் பழக்கத்தை இளமையிலேயே ஆரம்பித்து விட்டதால் எதையும் தெளிவாக உணர்ந்து செய்து வந்தான்.

அவ்வப்போது தனது குடிமக்கள் நலனுக்காக விரதமிருந்து பிரார்த்தனை செய்வான். பகவான் அருளால் எல்லா வளமும் நிறைந்திருந்தது. ஒருநாள் கூட காலை 3½ மணிக்குமேல் தூங்கியதில்லை. அதிகாலையிலிருந்தே தனது தியானத்தை ஆரம்பித்து விடுவான்.

இவனது லட்சியம் இறைவனை அடைவதும், நாட்டு மக்கள் உயர்வு பெற நல்லாட்சி செய்வதுமேயாகும். இதனால் பள்ளிகள் தோறும் ஆன்மிகம் வளர்த்தான்.

ஒருநாள் அதிகாலைப்பொழுதில் தியானத்தி லிருந்தான். அந்த நேரத்தில் யாரோ ஒரு பெண் தனக்கு குறுக்கே நடந்து செல்வதைப் பார்த்து 'யார் நீங்கள், இந்த நேரத்தில் எங்கே செல்கிறீர்கள்' என்று கேட்டான்.

'நான்தான் செல்வம் அதாவது தனலட்சுமி. எந்த இடத்திலும் நீண்டகாலம் தங்கக் கூடாது. ஆனால் உங்கள் நாட்டில் தங்கிவிட்டேன். இடம் மாற்ற வேண்டியதால் இப்பொழுது வேறு இடம் செல்கிறேன்' என்றாள்.

அரசன் அதைப் பெரிதாக எடுத்துக் கொள்ளவில்லை.

அதற்கு பதில் 'உங்கள் எண்ணப்படி தாங்கள் சென்று வாருங்கள்' என்று வழியனுப்பி வைத்தான்.

அடுத்த சிறிது நேரத்தில் வேறொரு பெண் வந்தாள். அவள் 'நான் தான் கொடை, தனலட்சுமி இல்லாத இடத்தில் எனக்கு வேலையில்லை வருகிறேன்' என்று கூறிச் சென்று விட்டாள். அரசன் அவளை தடுத்து நிறுத்தவில்லை.

அடுத்த சிறிது நேரத்தில் வேறொரு பெண் வந்தாள். அவள் 'நான் தான் வீரலட்சுமி என்றாள். தனலட்சுமி, கொடை, இல்லாத இடத்தில் எனக்கு இருக்கப் பிடிக்கவில்லை' என்று கூறிவிட்டுப் போய்விட்டாள்.

அரசன் அதற்கு ஒன்றும் பதில் பேசாது தொடர்ந்து மந்திரங்களை உச்சரித்தபடி மானசீகமாக அவன் உள்ளத்தில் எழுப்பியிருந்த கோயிலில் பூப் போட்டு அர்ச்சனை செய்து கொண்டிருந்தான்.

அடுத்து பகவானுக்கு மானசீகமாக தீப ஆரத்தி எடுத்து மனதால் மகிழ்ந்து கொண்டிருந்தான். கடைசியாக ஒருவர் செல்வதைக் கண்ணால் பார்த்தான். ஆனால் அவரைச் சுற்றி ஒளி வட்டம் இருந்தது.

அரசன், 'ஐயா நீங்கள் யார்?' என்று கேட்டான். அதற்கு அவர் 'நான் தான் சத்தியம்' என்று கூறினார். உடனே எழுந்து ஓடிப்போய் 'பகவானே, இறைவா என்னைவிட்டு நீங்கள் போகாதீர்கள்', என்று கெட்டியாக உள்ளத்திலும் வெளியிலும் பற்றிக் கொண்டான்.

பகவான் அவன் வேண்டுதலை அன்புடன் ஏற்றுக் கொண்டார். அங்கே தங்கிவிட்டார். சிறிது நேரத்தில் வெளியில் சென்ற தனலட்சுமி முதல் அனைவரும் அரசன் முன் வந்து நின்றார்கள்.

'ஏன் அம்மா சென்றவர்கள் திரும்ப வந்து விட்டீர்கள்'? என்று அரசன் கேட்டான்.

அதற்கு 'என்ன செய்வது சத்தியமாகிய பகவான் இருக்கும் இடத்தை விட்டு நாங்கள் போக முடியாதே! அதனால்தான் வந்து விட்டோம்' என்று கூறினார்கள்.

எது எப்படியோ, பகவானை உள்ளத்தில் வைத்திருப்ப வர்களுக்கு முக்காலமும் சிறந்த காலமே. துன்பம், இன்பம், வெற்றி எல்லாமே பகவானை அடைய பகவான் நடத்தும் தனித்தனி பாடங்கள்தான். பகவானை கெட்டியாக பற்றி யிருப்பவர்களுக்கு எல்லாமே வெற்றி தான்.

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் அர்ச்சுனனிடம் நல்லவற்றில் நாட்டம் கொண்ட விவேகி, அதாவது பக்தன் ஒருவன் எக்காலத்திலும் இவ்வுலகிலோ, பரவுலகிலோ தீமையை அடைய மாட்டான் என்கிறார்.

- கீதை

பக்தி வளர நாம் உயர்வு பெற குடும்பத்தின் பங்கு என்ன?

என்னையே நினை. என் பக்தனாகு. எனக்கு பணிவடை செய்து பக்தி செலுத்தி என்னிலே கரைந்து விடு. நிச்சயமாக நீ என்னை வந்தடைவாய்.
- பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்

நம்முள் பல மக்கள் இறைவனை நினைப்பதை வணங்குவதை அலட்சியப்படுத்துகிறார்கள். ஏதோ உணவிற்குப் பதில் ஊறுகாயை சாப்பிட்டு பசி தீர்க்க முயற்சிப்பது போல் இருக்கிறது அவர்களுடைய பக்தி.

இது உயர்வளிக்காது. இனிமேல் வரும் இளைஞர்களே! சுதாரித்துக் கொள்ளுங்கள். பக்தி என்பது சோலார் எனர்ஜி போன்ற ஒன்று என்பதை மறந்து விடாதீர்கள்.

தேனியின் உழைப்பால் தேன் கிடைக்கிறது
பக்தனின் இறை நினைப்பால் அருள் கிடைக்கிறது.

பிள்ளைகளுக்கு குழந்தைப் பருவத்திலிருந்தே ஒவ்வொரு வீட்டிலும் பக்தி, படிப்பு, உழைப்பு என்ற மூன்றையும் கலந்தூட்டி நாம் வளர்க்க வேண்டும். அருளும் பொருளும் சேர்ந்து சம்பாதனை செய்ய போதிக்க வேண்டும். இதை அமெரிக்கா, பிரிட்டன் முதல் ஜப்பான் வரை கடைப்பிடிக்கிறார்கள். பக்தியில் அருள் பொருள் எல்லாமே அடங்கியிருக்கிறது என்பதை ஒருபோதும் மறந்து விடாதீர்கள்.

விஞ்ஞானம் வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில், கூட்டுப் பிரார்த்தனை என்ற இறைவழிபாடு இருக்கின்றது என்பதை உங்களுக்கு நினைவூட்டுகிறேன்.

பகவானிடம் மந்திரம் கூறி பிரார்த்தனை பண்ணத் தெரிந்த பக்தனுக்கு எல்லாமே வெற்றிதான்

எனது அனுபவத்தில் பலருடைய அப்பா அம்மாக்கள் ஒரு மந்திரம் கூட குழந்தைகளுக்கு சொல்லிக் கொடுத்து அதை அடிக்கடி சொல்ல வேண்டும், பகவானை நினைக்க வேண்டும் என்று போதித்ததில்லை. அதுவும் கிராமங்களில் ரொம்ப மோசம் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

எத்தனையோ இந்து மக்கள் பக்தியின் சக்தியை அறியாது ஏமாற்றம் அடைகின்றார்கள் என்று நினைக்கும் போது ரொம்ப வருத்தமாக உள்ளது.

ஒரு குடிசை வீட்டிற்குக் கூட பணம் கட்டி மின்சாரம் வாங்க நினைக்கும் நம்மவர்கள் இறைவனின் இலவச கரண்ட்டை வாங்கி தன்னை அருள் வெளிச்சமாக்கிக் கொள்ள முன்வரவேண்டும்.

உண்மையான பக்தரையே
அதிர்ஷ்டம் விரும்பிச் சேரும்.

இறைவனிடம் இருந்து நமது வீட்டிற்கு மின்சாரம் கொண்டு வர பணம் கட்ட வேண்டிய அவசியமில்லை. கரண்ட் கம்பிகள் இழுத்துக் கொண்டு வந்து இணைக்க வேண்டியதில்லை.

மந்திரம் என்ற சொற்கள்தான் பகவானின் ‘காட்லஸ் கரண்ட்’ என்பதை நினைவில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

பொதுவாக இந்து மக்கள் பக்தியில் வெற்றி பெற, குடும்ப மகிழ்ச்சி பெற புதிய யுக்திகளைக் கையாள வேண்டும். அவசர உலகிற்கு ஏற்றவாறு பயணத்திலும், வேலை நேரங்களிலும் பகவானின் நாமங்களை உச்சரிக்கப் பழக வேண்டும்.

"எனது பக்தர்களின் சிந்தனைகள், அவர்களது வாழ்வு என்னிலே அடங்கி இருக்கின்றன. என்னைப் பற்றிய சிந்தனையிலே அவர்கள் இருக்கின்றனர். ஒருவருக் கொருவர் பேசும் போதும் என்னைப் பற்றியே பேசி மகிழ்வும் ஆனந்தமும் அடைகின்றனர்." – கீதையில் பகவான்

ஞாயிறு தோறும் பக்திப் பேச்சுக்களைக் கேட்டு தன் மனதை பகவான் பக்கம் திருப்ப வேண்டும். தேவையற்ற நாடகத் தொடர்கள் உங்கள் மனதை வேறுபக்கம் கூட்டிச் செல்லும். இவைகளைத் தவிர்க்க வேண்டும்.

('உங்கள் கண்களில் கூலிங்கிளாஸ் போட்டுக் கொண்டால் ஊரே குளுமையாகத் தெரியுமல்லவா!')

இதைப்போன்று முதலில் தன்னை குளுமையாக்க இறைவன் பாதம் பற்ற வேண்டும். பிறகு கூட்டு முயற்சியில் சற்சங்க நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொண்டு தனது பக்தியைப் பெருக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

விவாதம் தேவையில்லை. நல்ல செய்திகளை சேமித்த பிறகு பேச முயலுங்கள். உங்கள் உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சி நிலவும். மந்திரம் மனதினில் ஓடிக்கொண்டே இருக்க வேண்டும் என்பதை நினைவில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

அன்பருக் கன்பான மெய்யன் – ஐயன்
ஆனந்த மோனன் அருட்குரு நாதன்
தன்பாதம் சென்னியில் வைத்தான் – என்னைத்
தானறிந் தேன்மனந் தானிறந் தேனே

– தாயுமானவர்

'உலகில் உள்ள பக்தர்களாகிய அன்பர்களுக்கெல்லாம் உண்மையான அன்புள்ளம் கொண்ட பகவான், ஆனந்த மோனன் என்ற அருட்குருநாதன் வடிவில் வந்து எனது உள்ளத்தில் பாதம் வைத்து விட்டார். குடி புகுந்து விட்டார்.

என்னை நான் அறிந்தேன். என்னை இதுவரை துன்புறுத்திய மனம் அறிவோடு சேர்ந்த நிலையை உணர்ந்தேன்' என்று கூறுகிறார். உலக பணக்காரர்களாக இருப்பவர்கள் கூட பக்தி செலுத்தி வருகிறார்கள். பக்தி செலுத்த நேரமில்லை என்று கூறாதீர்கள். உங்கள் வேலையில் இறைவனையும் சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள். எல்லோரும் உயர்வு பெறுவீர்கள்.

யோகிகளைப் பற்றி பகவான் ஸ்ரீகிருஷ்ணர், யோகியாகும் ஒருவன் தானாகவே பக்தியில் நாட்டம் கொண்டு ஆன்மிக ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டு, தனது சேவையால் மேலும், மேலும் முன்னேற்றமடைந்து பின் பல பிறவிகள் கழித்து தனது பகவானின் கிருபையால் உன்னத நிலையை அடைகிறான்.

ஆகவே யோகி என்பவர் பலன் கருதி நற்செயல்கள் செய்பவர், உலக அறிவாளி, தவ சிரேஷ்டர் இவர்களை விட சிறந்தவர் என்று பகவான் கூறுகிறார்.

- கீதை

பக்தர்களின் வகைகளும் அவர்களின் பக்தியும், முன்னேற்றமும்

மதம் என்பது மார்க்கம்
மார்க்கம் என்பது வழி
வழி என்பது உணர்வுப் பாதை
அதில் பயணம் செய்யும்
பயணிக்கு சேரவேண்டிய
இடம் ஒன்று இருக்கிறதல்லவா?
அதுதான் நமது உள்ளக்கோயில்.

உள்ளக்கோயிலுக்கு பயணம் செல்பவர்களின் பட்டியலும் அவர்களின் பக்தி நிலையும்,

1. பஞ்சமர்கள்
   - கோயிலைப் பார்த்தால் வணங்குபவர்கள்.
   - எப்பொழுதாவது ஒரு தடவை பகவானை நினைப்பவர்கள்.
2. சூத்திரர்கள்
   - ஆராய்ந்து ஆதாரங்கள் தேடி வணங்குபவர்கள்.
   - இறைவனைப் பற்றிய தேடுதல் நிலை இருக்கும்.
3. வைசியர்கள்
   - இறைவனைப் பற்றி கிடைத்த செய்திகளைப் பலருக்கு கூறுபவர்கள்.
   - நல்ல மனம், போதனை செய்தல் இவர்களிடம் இருக்கும்.
4. சத்ரியர்கள்
   - குற்றம் கண்டு அதை நீக்க போராடி
   - விசாரணை அறிவால் தன்னைக் கொண்டு தன்னை ஜெயிப்பர்.
5. பிராமணர்கள்
   - சத்திரிய நிலையில் செய்த போரின் வெற்றியால் பிரம்மமாகிய பகவான் இவர்களிடம் தோன்றுகிறார். பிரம்மத்தைப் பார்த்து உணர்ந்து அனுபவிப்பவர் பிராணமர். சத்திரியர்தான் பிராமணராக மாறுகிறார்.

பஞ்சமர்கள் முன்னேற வழிமுறைகள்

எவன் ஒருவன் செய்கின்ற காரியங்களில்
இறைவனை (நித்யம்) காண்கிறானோ, அதுபோல்
எவன் ஒருவன் செய்கின்ற காரியத்தில்
அநித்தியதத்தை உணர்கிறானோ
அவன் எதிலும் வெற்றி பெறுவான்

- பகவான் ஸ்ரீகிருஷ்ணர்

நீங்கள் தினம் 100 தடவை இறைவனை நினைக்கவும் முடியும். அதேநேரத்தில், இதனால் என்ன கிடைக்கப் போகிறது என்று நினைத்துப் பேசாமல் இருந்து விடவும் முடியும்.

எதிலும் நிலையாக மனம் நிற்காததால் இவர்களுக்கு சலனப்புத்தி உள்ளவர்கள் என்று பலர் பெயர் வைத்து விடுவர். எது எப்படிப் போனாலும், உயர்வு என்று ஒன்று உண்டு. அந்த உயர்வைப் பெற நிலையான பக்தி என்ற ஒன்றைப் பின்பற்றியாகவே வேண்டும். கலைகள் தெரியாதவன் எப்படி கலைஞனாக முடியும். அதுபோல் பகவான் மேல் பக்தி செலுத்தாத ஒருவன் எப்படி பக்தனாக முடியும்.

எந்த ஒரு விசயமானாலும் ஒன்று சான்றோர்கள் கூறுவதைக் கேட்டு நடக்க வேண்டும் அல்லது பத்துபோர் செய்யும் நல்லதைப் பார்த்து பின்பற்ற வேண்டும். எதுவும் இல்லாது இருப்பது பகவானின் நேரத்தை வீணடிப்பதாகும்.

துன்பம் வராது என்று எண்ணி ஏமாற்றம் அடைவதில் என்ன பிரயோஜனம் இருக்கிறது. மந்திரம் கூறுவதில் மகத்தான சக்தி இருக்கிறது என்பதை உணரவேண்டும்.

மகாபாரதத்தில் பீஷ்மர் தர்மருக்கு கூறும் கதையைக் கவனியுங்கள்.

கதையும் கருத்தும் :

தர்மா, மலை ஓரத்தில் ஒரு தண்ணீர் தேங்கும் குட்டை இருந்தது. இதில் மூன்று பெரிய மீன்கள் நண்பர்களாக பழகி அன்புடன் வாழ்ந்து வந்தனர்.

பல மாதங்களாக மழை பெய்யவில்லை. நீர் குட்டையில் குறைய ஆரம்பித்தது. அதோடு அந்தக் குட்டையிலிருந்து சிறிதாக நீர் வடிந்து அதற்கு கீழே உள்ள பெரிய ஏரிக்குச் சென்று கொண்டிருந்தது.

முதல் மீன், "நண்பர்களே! எதிலும் நாம் முன் கூட்டியே எச்சரிக்கையுடன் செயல்பட வேண்டும். காரணம் தண்ணீர் குறைந்திருப்பதால் எந்த நேரத்திலும் மீனவர்கள் வந்து நம்மைப் பிடித்து சமைத்து சாப்பிட்டு விடுவர். இதனால் சிறியதாக ஏரிக்குச் செல்லும் இந்த தண்ணீரில் போய் ஏரியில் நிம்மதியாக பகவானை நினைத்து வாழலாம்" என்று கூறியது.

அதற்கு இரண்டாவது மீன், 'நண்பரே! இதற்காக வருந்த வேண்டாம் பிரச்சனை வரும்போது பகவான் அருளால் சமாளித்துக் கொள்ளலாம்' என்று கூறியது.

ஆனால் மூன்றாவது மீன், 'அப்படியெல்லாம் ஒன்றும் பிரச்சனை வராது. நான் இந்த இடத்தைவிட்டு வர மாட்டேன். இங்கு நல்ல உணவு இருக்கிறது' என்று கூறிவிட்டது.

உடனே முதல் மீன் தன் திட்டப்படி ஓடும் தண்ணீரில் சென்று பெரிய ஏரியை அடைந்தது. நிம்மதியாக பக்தியுடன் ஆனந்தமாக பகவானை நினைத்தே வாழ்ந்து வந்தது.

எதிர்பார்த்தது போல் திடீரென மீன்பிடிப்பவர்கள் வந்து தண்ணீர் ஓடும் பாதையை அடைத்து விட்டு தண்ணீரை குழப்பி வலைவீசி மீன்களைப் பிடித்து கோணி ஊசியால் குத்தி நூல் கயிற்றில் கோர்த்துக் கொண்டே வந்தார்கள்.

'பிரச்சனை வரும்போது பார்த்துக் கொள்ளலாம் பகவான் கைவிடமாட்டார் என்று கூறிய இரண்டாவது மீன் என்ன செய்தது என்றால் உடனே தானாகவே போய் அந்த மீன்கள் கோர்த்திருந்த கயிறை தன் வாயால் கவ்விப் பிடித்துக் கொண்டது.

ஆனால் மூன்றாவது மீனோ, மீன்பிடிப்பவர்களிடம் பிடிபட்டதால் சிலுவாயில் கோணி ஊசியால் குத்தி கயிற்றில் கோர்க்கப்பட்டு இறந்து விட்டது. மீனவர்கள் சேறும் சகதியும் கொண்ட மீன்களை தூக்கிக் கொண்டு ஏரியில் கழுவுவதற்காக தண்ணீரில் போட்டனர்.

அப்பொழுது கயிறைக் கவ்விக் கொண்டிருந்த இரண்டாவது மீன் பதட்டம் குறைந்து 'பகவானே' என்று நினைத்தவாறு தன்னை விடுவித்துக் கொண்டது. ஆனால் உடலில் சிறு காயங்களுடன் தனது நண்பரை சந்தித்து தனது ஆணவப்போக்கை நினைத்துக் கூறி வருந்தியது.

நல்ல சிந்தனையாளருக்கு புத்தி சாகசமாகிறது
சிந்திக்கத் தெரியாதவருக்கு புத்தி பேதலிக்கிறது.

ஆனால் இப்படி ஒரு நிலை வராது என்று கூறிய மூன்றாவது மீன் இறந்து போனது. இப்படித்தான் 'காலன் வரும்போது கடவுளை நினைப்பதைக் காட்டிலும் முன் கூட்டியே சான்றோர்களாகிய குருமார்கள் சொல் கேட்டு புத்தி கொண்டு உயர்வு பெற வேண்டும்' என்று கருத்தான கதையை கூறி முடித்தார்.

தெளிவைப் பொருத்ததுதான் நற்செயல்
நற்செயலைப் பொருத்ததுதான் வெற்றி.
உங்களால் பயணம் செய்யவும் முடியும்
பாதிவழியில் திரும்பவும் முடியும்.
இதற்கு காரணம் குழப்பமான மனம்தான்
பகவானிடம் பக்தியை முறையாகச் செய்தால்
தெளிவும் அதனால் உயர்வும் கிடைக்கும்.

குறிப்பு : தினம் 100 தடவை, பிறகு 1000 தடவை அடுத்து அனுதினமும் பகவானை நினைத்து மந்திரம் சொல்லி வந்தால் எதிலும் வெற்றி பெறுவீர்கள்.

சிலர் தியானத்தின் வாயிலாகவும்
சிலர் ஞானத்தை விருத்தி செய்வதாலும்
சிலர் பலன் கருதா சேவையாலும்
பரமாத்மாவை உணர்கின்றனர்.

நித்தியமான வஸ்து எது? என்ற கண்ணோட்டத்தில் இருப்பவர்கள் ஆத்மாவை உணர்ந்தவர்கள். உடலில் தொடர்பு கொண்ட ஆத்மா அதில் சிக்குவதில்லை என்பதை புரிந்தவர்கள் - கீதை

சூத்திரர்கள் உயர்வு பெறும் வழிமுறைகள்

ஆழ்ந்த அன்பை அடிப்படையாகக்
கொண்ட பக்தித் தொண்டை செய்துவா.

- பகவான் ஸ்ரீகிருஷ்ணர்

கடவுளைக் கண்டறிய சூத்திரம் படிப்பவர்களே சூத்திரர்கள் ஆகின்றனர். பகவான் தனக்குள்ளே இருக்கிறார் என்பதை கேள்விப்பட்டிருந்தாலும் அதை உடனே மனம் ஒத்துக் கொள்ளாதே!

பகவானை தீர்க்கமாக தரிசனம் செய்யாதவரை யாரும் முழுமனதுடன் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. ஆனால் அதற்கான முயற்சி வேண்டுமே. அந்த முயற்சியை எப்படிச் செய்து பகவானை அடைவது என்று முயற்சிப்பதே சூத்திரர்களின் கொள்கை. கணக்குப் போட எப்படி சூத்திரம் தேவையோ அதைப் போன்று பகவானை அடையவும் சூத்திரம் தேவைதான்.

சாதனை செய்யவும், தியானப் பயற்சி செய்யவும் கண்டிப்பாக அதற்கு ஒரு வரைமுறை இருக்கத்தான் செய்கிறது. அதை அறிந்து பின்பற்ற முயற்சிக்கும் நிலைக்கு சூத்திரர் நிலை என்று கூறலாம்.

தன் கடமையைச் செய்பவன் கடவுளுக்கு
பிடித்த கருவியாகிறான்.

ஆகையால் கடவுளை மனதில் நினைத்துக் கொண்டு கடமையைச் செய்வதே கடவுள் வழிபாடு. பொதுவாக சுயநலம் படைத்தவர்களும், பகவானை பொறுமையாக

நினைக்கத் தெரியாதவர்களும் கடமையைத் தொல்லை என்று நினைக்கின்றனர்.

1) சின்னத்திரையில் படம் பார்ப்பதுபோல் உங்கள் எண்ணத்திரையில் பகவானைப் பார்க்க வேண்டும். அவ்வப்போது இப்படி செய்ய ஆரம்பித்து விட்டீர்களானால் உங்கள் உள்ளக் கோயில் புனிதமான அன்பாலயமாகி விடும்.

2) பகவானை நினைத்த உடன் வேண்டாத சிந்தனைகள் மனதில் வலம் வரும். அந்த நேரத்தில் மந்திரங்களை ரொம்ப நிதானமாக உச்சரித்து பகவானின் பாதத்தில் பூக்களைப் போட்டு பூஜிக்கப் பழக வேண்டும்.

3) காலை நேரத்தில் நடந்து கொண்டே மந்திரம் கூறி பகவானை உள்ளத்தில் படம் பிடித்துப் பார்த்து பயிற்சி செய்ய வேண்டும்.

4) அடிக்கடி ஐந்து நிமிடம் மனதை பகவான் பக்கம் திருப்பி அமைதியாக மந்திரம் கூறிப் பார்க்க வேண்டும்.

5) இறைத் தொண்டில் கலந்து கொண்டு வந்தால் மக்களின் அறியாமையை நீங்கள் பார்த்து வருந்தி தன்னைத் திருத்த முயற்சிப்பீர்கள்.

6) போலியான பொய்ப் பேச்சு, வேண்டாத காரியங்களில் தலையிடுதல் இதையெல்லாம் தவிர்த்து அவ்வப் போது பகவானை நினைத்து வரப் பழகுங்கள்.

சூத்திரர் என்ற நிலையைத் தாண்டியவுடன் வைசியர் நிலை வரும். இதனால் இடைவிடாது பகவான் மேல் நினைப்பை வையுங்கள்.

பரம்பொருளைக் காட்டும் இந்த விஞ்ஞானத்தை நான் உனக்கு கூறினேன். ஏன் என்றால், அர்ஜுனா, நீ முழுமையான பக்தன். பக்தன் ஒருவனே இந்த ஞானத்தை முழுமையாக, நிறைவாகப் புரிந்து கொள்ள முடியும் - பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்

எது செய்தாலும் இறைவன் மேல் வைத்திருக்கும் நினைப்பை உங்கள் புத்தியால் கண்காணித்துக் கொண்டே இருங்கள். ஒரு பக்தனின் கதையை கொஞ்சம் கவனமாகக் கேளுங்கள்.

கதையும் கருத்தும் :

சிவலிங்கபுரம் என்ற ஊரில் ராமசிவம் என்ற வசதி வாய்ப்பு கொண்ட வாலிபர் வாழ்ந்து வந்தார். அவர் பக்தி நெறியோடு வாழ்ந்து வந்தாலும் ஏதோ அவரிடம்,

இனம் புரியாத கவலை
தேவையில்லாத குழப்பம்
அவ்வப்போது கற்பனை செய்து
பயத்தில் வாழ்தல்
இது இப்படி ஆனால்
என்ன செய்வது - இல்லை
அப்படியானால் என்ன செய்வது

என்ற பினாத்தல், அதாவது ஒன்றுமே இல்லாத விசயத்திற்கு குழப்பம் இருந்து கொண்டே வந்தது. அவரும் இதைப் போக்க பல கோயில்கள் சென்றும் ஒன்றும் வேலைக்கு ஆகவில்லை.

ஒருநாள் பக்திக் கதை சொல்லும்அன்பர், நல்ல பெருமாள் என்பவரை எதார்த்தமாகச் சந்தித்தார். அவரிடம் ராமசிவம் ‘ஐயா, எனக்கு நல்ல மனைவி, மக்கள், தொழில், ஆரோக்கியம், பண இருப்பு இப்படி எல்லாம் இருந்தும்

காரணமற்ற மன பயம் அடிக்கடி வரக் காரணம் தெரியவில்லையே என்று கூறினார்.

உடனே அவர் சிரித்துக் கொண்டே ராமசிவம் நீங்கள் கொடுத்து வைத்தவர். பகவான் அவரை வந்தடையும் பாதையை உங்களுக்கு காட்டப் போகிறார். இதனால் கவலைப்படாதீர்கள், ‘விவேகமூர்த்தி’ என்ற ஞானகுருவை அவரது தியான சபையில் போய் பாருங்கள் என்று கூறி முகவரி கொடுத்துச் சென்றார்.

உடனே மறுநாள் காலையில் ராமசிவம் தியான சபைக்கு சென்று குருவை சந்தித்தார். ராமசிவம் ஏதோ பேசத்துவங்கும் போதே ‘நாளைக்கு இதே நேரத்திற்கு வா’ என்று குருநாதர் அவரை போகச் சொல்லிவிட்டார்.

அன்று முழுவதும் ராமசிவத்திற்கு வேலை ஓடவில்லை. குருவின் உருவம், அவரின் சமநிலையான முகம், எண்ணத்தில் படமாக ஓடிக் கொண்டிருந்தது.

மறுநாள் அதே நேரத்திற்கு தியான சபைக்கு சென்று குருவை வணங்கினார். அன்றும் குருநாதர் ‘நாளை இதே நேரத்திற்கு வா’ என்று கூறினார்.

ஆனால் ராமசிவம் விடவில்லை, மீண்டும் மூன்றாம் நாள் காலையில் போய் நின்றார். குருநாதர் ராமசிவத்தை எதிர்கொண்டு வரவேற்ற விதம், தட்டிக் கொடுத்த விதம் ஆனந்தமாக இருந்தது.

மனதிற்கு வேண்டியது நிம்மதி
அந்த நிம்மதியின் பெருமை
குழப்பத்தில் இருப்பவருக்குத்தான் தெரியும்

குழப்பத்தைப் போக்கும் குரு, தன் உடலில் கை வைத்தவுடன் நீண்ட நேரம் மின்சாரம் இல்லாத இரவில்

மின்சாரம் வந்தது போல், விளக்கு எரிவதுபோல் ஓர் உணர்வை ராமசிவம் பெற்றார். அந்த உணர்வுதானே பிரம்மத்திடம் சேர்க்கும் வாகனம். ‘மனம் என்பது மிக உயர்ந்த மனித உணர்ச்சி’. இது சேரும், இயங்கும் இடங்களைப் பொறுத்து நல்லது கெட்டதைச் செய்யும்.

இதனால் மனதை புத்தியோடு
சேர்த்து வைத்துக் கொள்ளுங்கள்
புத்திதான் மனதிற்கு உண்மையான நண்பன்.

ராமசிவம் தன்னை தயார்படுத்திக் கொண்டு ‘குருநாதா! எனக்கு காரணமில்லாத குழப்பம் ஏன் எதற்கு என்று தெரியாமல் வந்து கொண்டிருக்கிறது. இதைப் போக்க என்ன செய்ய வேண்டும்?’ என்றார்.

குரு விவேகமூர்த்தி, ‘நாளைக்கு நாம் இருவரும் காட்டுப் பாதையில் முக்கியமான இடத்திற்கு செல்கிறோம். இதனால் இரண்டு நாட்களுக்குத் தேவையான உணவுப் பொருள்களோடு வந்துவிடு’ என்றார்.

ஒரே மகிழ்ச்சி. அப்பா! ஏதோ ஒரு பெரிய சுமை நம்மை விட்டு இறங்கும் நேரம் வந்தாச்சு என்று நினைத்துக் கொண்டே ராமசிவம் சென்றார்.

மறுநாள் சொன்ன நேரத்திற்கு வந்து நின்றார் குரு ‘புறப்படலாம்! ஆனால் உனது செருப்பை இங்கே கழட்டி போட்டுவிட்டு வா’ என்றார்.

இவர் காலில் செருப்பு இல்லாது நடந்ததில்லை. இருந்தாலும் ஏதோ ஒரு காரணத்தோடு குரு கூறுகிறார் என்று அவராகவே உணர்ந்து கொண்டார்.

இருவரும் காட்டிற்குள் பயணம் செய்தனர். குருவின் காலில் கனமான காலணி இருந்தது ஆனால் இவருக்கோ

காலணி இல்லாமல் அந்த முள்காட்டில் ரொம்ப நேரம் சமாளித்து நடக்க முடியவில்லை.

கால்மணி நேரத்திலேயே மணலில் கிடந்த சரியான முள் இவர் காலில் ஆழமாகக் குத்தி விட்டது. ஆண்டவா! என்று கூறி அங்கேயே உட்கார்ந்து விட்டார்.

ஆனால் குரு விடவில்லை. 'முள்ளைப் பிடுங்கி எறிந்து விட்டு வா' என்றார்.

உடனே ராமசிவம், 'என்னால் இனி ஒரு அடிகூட நடக்க முடியாது' என்று கூறிவிட்டார்.

அதற்கு குரு, 'இந்தாப்பா, முள்ளை வெடுக்குனு பிடுங்கி எறிந்து விட்டு என் கூட வர்றியா இல்லையா?' என்று மிரட்டினார்.

உடனே மனதில் பகவானை நினைத்துக் கொண்டு தைரியத்தை வரவழைத்துக்கொண்டு முள்ளை வெடுக்குனு இழுத்தார். காலில் ரத்தம் வந்தது. முள் பிடுங்கப்பட்டது.

கொஞ்ச நேரத்தில் சரியாக நடக்க முடிந்தது. காலில் முள் இல்லாததால் வலியும் போய்விட்டது.

எது எப்படிப் போனாலும் நமது கவலையிலிருந்து குரு விடுதலை பெற வைக்கப் போகிறார் என்ற ஆவலில் நடந்து கொண்டே இருந்தார்.

எங்கும் நிற்கவில்லை காலை உணவு, மதிய உணவு எதுவும் இல்லை. உணவுப் பொட்டலங்கள் தோளில் தொங்கியவாறு நடந்து கொண்டே இருந்தனர். சுமார் மாலை 4 மணி அளவில் ராமசிவத்திற்கு பசி மயக்கம் வந்துவிட்டது.

உடனே, 'குருநாதா இனிமேல் என்னால் ஒரு பிட்டுக் கூட நடக்க முடியாது தயவு செய்து என்னை விட்டு விடுங்கள்' என்று புலம்பினார்.

உடனே, குருநாதர் அமைதியாக போர்வையை தரையில் விரித்து ரொம்ப நிதானமாக அமர்ந்தார்.

பேச ஆரம்பித்தார். 'பயணம் துவங்கியவுடன் உன் அஜாக்கிரதையால் காலில் முள்ளை குத்திக் கொண்டாய். இனிமேல் ஒரு அடிகூட நடக்க முடியாது என்று கூறிய நீ, எப்படி இவ்வளவு தூரம் நடந்தாய்' என்று கேள்வி கேட்டார்.

கண்கலங்கிய நிலையில் சோர்வுடன் பசியாக இருந்த ராமசிவம், 'குருநாதா - அந்த முள்ளைப் பிடுங்கி எறிந்ததால் தான் நடக்க முடிந்தது', என்று சரியாகச் சொன்னார்.

உடனே குரு, 'சரி, காலில் குத்திய முள் உனக்கு தெரிந்ததால் கையால் பிடுங்கி எறிந்துவிட்டாய். ஆனால் பல பிறவிகளில் உன் உள்ளத்தில் குத்தியிருக்கும் பாவ முள்ளை யார் பிடுங்குவது. அதைப் பிடுங்கி எறியாதவரை மனம் வருந்திக் கொண்டுதான் இருக்கும்' என்றார்.

ராமசிவம் ரொம்ப நிதானமானார். இதனால் மனம் ரொம்ப அமைதியானது. 'குருநாதா - இதற்கு நான் என்ன செய்ய வேண்டும்?' என்று கேட்டார். அதற்கு குரு, "நிதானமாக நான் கூறுவதைக்கேட்டு" அதன்படி செய் என்றார்.

1) உன் உள்ளத்தில் உனக்குப் பிடித்த கோயிலை மானசீகமாக உடனே எழுப்பு.

2) அதில் பகவானை மூலஸ்தானத்தில் வைத்துப் பார்த்துக் கொண்டிரு.

3) பகவான் காலடியில் வலதுபக்கம் அமர்ந்து பூப்போட்டு மந்திரம் கூறு என்று கூறினார்.

விடாது ஒரு மணி நேரம் இதையெல்லாம் செய் என்று கட்டளையிட்டார். உடனே ராமசிவம் எண்ணத்தால்

மானசீகக் கோயிலை எழுப்பினார். மூலஸ்தானத்தில் குருநாதர் கூறியபடி "ஓம் நமசிவாய வாழ்க! வாழ்க! ஓம் சச்சிதானந்தம் வாழ்க! வாழ்க! ஓம் சற்குருநாதர் வாழ்க! வாழ்க!" என்று மந்திரங்களை இடைவிடாது உச்சரிக்கத் துவங்கினார்.

காட்டிற்கு துணை மரங்கள், இதைப்போல் சிஷ்யனுக்குத் துணை நல்ல குருநாதர்.

அமைதியான காட்டில் அந்த மாலைப் பொழுதில் அவர் எழுப்பிய மந்திர ஒலிகளால் பசுமையான மரங்கள்கூட அதைக்கேட்டு ஆனந்தமடைந்ததுபோல் தெரிந்தது. இயற்கைகளும் இறைவனின் இருப்பிடம்தானே!

இருண்ட கருமேகங்களால் சூழப்பட்ட பௌர்ணமி நிலா ஒளி இழந்து இருக்கும். ஆனால் காற்றடித்தவுடன் எப்படி மேகங்கள் கலைந்து ஓடி விடுகிறதோ அதைப் போன்று மந்திரம் கூறக்கூற படிப்படியாக பயம், குழப்பம் என்ற கருமேகங்கள் சிதைந்து ஓடிவிட்டன. ராமசிவம் மனதில் பௌர்ணமி நிலவின் ஒளிபோல் ஞானஒளி தோன்றியது.

நீண்ட நேரம் சென்று குரு, "ராமசிவம் இப்ப என்ன உணர்கிறாய்" என்று கேட்டார்.

ராமசிவம் 'குருநாதா, ஏதோ என்னில் இருந்த சுமை குறைந்தது போல் உணர்கிறேன். உடல் பறப்பது போல் இருக்கிறது. பசியில் சோர்ந்து இருந்த எனக்கு அது நீங்கி என்னுள் ஆனந்தம் நிலவுகிறது' என்றார்.

அதற்கு குரு, 'உன் முகத்தைப் பார்க்க வேண்டு மானால் நீ கண்ணாடி முன் நிற்க வேண்டுமல்லவா? கண்ணாடி தான் உன் உள்ளத்தில் ஓடும் தியான மந்திரங்கள்

என்பதை நீ என்றும் மறந்து விடாதே.கொஞ்சம் தள்ளி நின்றாலும் கண்ணாடி உன் முகத்தை உனக்கு காட்டாது. இதைப் போல் மந்திரம் நின்றால், தியானம் மறைந்தால் உள்ளத்தில் இருள் சூழ்ந்து விடும் என்பதை உணர்ந்து கொள்' என்றார். ஞானம் பெற்று வீடு திரும்பிய ராமசிவம் சிறந்த தொண்டனாக படிப்படியாக மாறுகிறார்.

"கலப்படம் இல்லா பொருள் பரம்பொருள்" என்பதை உணர்ந்த ராமசிவம் தனது வியாபாரத்தோடு குருநாதர் கூறும் இறைப்பணிகளை செய்து சிறப்புடன் இம்மை மறுமை இரண்டிற்கும் சம்பாதனை செய்கிறார்.

உங்கள் வெற்றியின் ரகசியம் சான்றோர்கள் கூறும் அறிவுரைகளைக் கேட்பதிலும், அதை நடைமுறைப் படுத்துவதிலும் தான் இருக்கிறது.

பூரண பக்திக் தொண்டில் ஈடுபட்ட ஒருவன் எந்த சூழலிலும் பின் அடையாது இந்த உலகின் ஜட இயற்கையின் குணங்களைக் கடந்து இறைநிலைக்கு வந்து அடைகிறான்.

- கீதை

பக்தி விற்பனையாளர் வைசியர்

ஆசை, கோபம், பயம், காமம் இவற்றில் இருந்து விடுபடவேண்டும். என்னிலே மனம் லயித்து, என்னைச் சரண் அடைந்து விடவேண்டும். இப்படிப் பலர் என்னிடம் வந்துள்ளனர். அவர்கள் எல்லோரும் என்னிடம் பக்தி காட்டியவர்கள்.

- பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்.

ஒரு கடை வைக்க பல இடங்களில் சென்று பல்வேறு பொருள்களை வாங்கிச் சேர்த்துத்தான் வியாபாரத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும்.

இதைப்போன்று பக்தி வியாபாரம் மக்களிடம் செய்ய வேண்டுமானால் பல இறைமார்க்க விசயங்களைத் தன்னுள் சேகரம் செய்து கொண்டுதான் மற்றவர்களிடம் சொல்ல வேண்டும். பிறகுதான் அந்த பக்தி வியாபாரம் சிறப் படையும்.

இப்படிப்பட்ட நிலையில் பணியாற்றும் பக்தர்கள்தான் 'வைசியர்' என்று அழைக்கப்படுகின்றனர். இவர்களுக்கு ஆன்மிக அறிவு அதிகம் இருக்கும். இவர்கள் மக்களிடம் பக்தியைப் பரப்ப பகவானால் நியமிக்கப்பட்டவர்கள்.

'மனிதர்கள் மேல் வைக்கும் அன்பு, இன்பம் போன்று துவங்கி துன்பத்தில் முடியும். ஆனால் தெய்வீக அன்பு அதாவது பகவான் மேல் வைக்கும் அன்பு பிரிவிலும் இறப்பிலும்கூட துன்பம் தராது'.

பொதுவாக இறைவன்மேல் நாட்டம் வரும்போது தன்னுடைய கீழான செயல்களில் இருந்து விடுபட மனிதன் தீர்மானித்து விடுகிறான்.

நாடு நகரமும் நற்றிருக் கோயிலுந்
தேடித் திரிந்து சிவபெரு மான் என்று
பாடுமின் பாடிப் பணிமின் பணிந்தபின்
கூடிய நெஞ்சத்துக் கோயிலாக் கொள்வனே

- திருமந்திரம்

"உழைக்காமல் கிடைக்கும் பொருளுக்கு மதிப் பில்லை. அப்படியே அது கிடைத்தாலும் அது நிலைப்பதில்லை". ஒரு பக்தன் கோயில் கோயிலாக சுற்றி அலைந்து சிவபெருமான் என்றெல்லாம் பாடி பணிந்து கடைசியில் ஒரு நிலைப்பட்ட மனதுடன் இருக்கும்போது உள்ளத்தில் கோயில் உருவாகிவிடுகிறது. பகவான் தரிசனமும் கிடைத்து விடுகிறது என்று தனது தெளிவான அனுபவ விளக்கத்தை திருமூலர் கூறியிருக்கிறார்.

விசயம் தெரிந்த பக்தர், தெரியாதவர்களுக்கு பக்தியைப் போதிக்கும் முறை இன்றும் இருக்கத்தான் செய்கிறது. அந்த அடிப்படையில்தான் குருமார்க்கம் நிலைபெற்றிருக்கிறது.

கதையும் கருத்தும் :

கபீர்தாஸ் என்பவர் தனது இளமைப் பருவத்திலிருந்தே பக்தியில் மூழ்கியவர். அவருடைய போதனைகள் எளிமையும் புரியும்படியுமாக இருந்தது. இளமையிலேயே பலருக்கு பகவானைப் பற்றி சற்சங்கம் செய்து வந்ததால் பலர் அவரைத் தேடி வருவர்.

ஆனால் பகவானுடைய பக்தனாகிய அவருக்கு திருமணம் ஆன காலகட்டத்தில் பொருளாதாரச் சிக்கல் ரொம்ப அதிகமாகவே இருந்தது. பணம் இருக்கும்போது ஒரு பலசரக்கு கடையில்தான் சாமான்கள் வாங்குவார். ஒருநாள் வீட்டில் சாப்பாட்டிற்கு எதுவும் இல்லை.

அன்று இரவு நேரத்தில் நான்கு பக்தர்கள் இவரிடம் ஆன்மிக விளக்கம் பெற வெகு தூரத்திலிருந்து வந்து விட்டனர். என்ன செய்வதென்று புரியாது ஓடிப்போய் எப்பொழுதும் வாங்கும் மளிகைக் கடையில் சாப்பாட்டுப் பொருள்கள் கடன் கேட்டார்.

அதற்கு அங்கிருந்த வாலிபமான கடைக்காரன், ‘உனக்கே வேலை இல்லை, வருமானம் இல்லை, உன்னை நம்பி எப்படி சாமான்கள் கொடுப்பது’ என்றான்.

கபீர்தாஸ் ‘எனது விருந்தினர்கள் பாவம் என்னை நம்பி வந்திருக்கின்றனர். தயவு செய்து கொடுங்கள், உங்கள் பணத்தை எப்படியும் கொடுத்து விடுவேன்’, என்று கெஞ்சினார்.

அதற்கு கடைக்கார வாலிபன், ‘எனக்கு பணம் வேண்டாம் உன் அழகான மனைவியை நாளை இரவு எனக்கு கொடு. நீ இன்று வேண்டியதை வாங்கிச் செல்’ என்றான். அதற்கு சம்மதித்து பொருள்களை வாங்கிச் சென்றார்.

தனது இறை அன்பர்களுக்கு உணவளித்து, அன்புடன் இறைவனைப் பற்றிய விளக்கங்களும் கொடுத்தார். “உலகப் பொருள்களும் சொத்துக்களும் நமக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் கொடுக்காது. அப்படி இருக்கும் பணம், பொருள் ஒரு பெரிய நோய்க்கு செலவு செய்து தீர்க்க முடியாமல் கூட போய் விடுகிறது. ஓடுகின்ற பெரிய ஜீவ நதிகளுக்கு எப்படி அதன் உற்பத்தியாகும் இடம் முக்கியமோ அதைப்போன்று பகவானிடம் இருந்து கிடைக்கும் ஆனந்தமே நமக்கு முக்கியமாகும்” என்றார்.

வந்திருந்த அன்பரில் ஒருவர் ‘பல சந்தேகங்கள் எனக்கு இருக்கிறது. அதைப் போக்குங்கள் ஐயா’ என்று

கேட்டார். அதற்கு கபீர்தாஸ் கேள்வியைக் கேட்கச் சொன்னார்.

1) கேள்வி : எது சிறந்த குறிக்கோள்?

பதில் : ஒருவர் பிரம்மமாகிய இறைவனை அடைந்தே தீருவேன் என்று வைக்கும் குறிக்கோள்தான் சிறந்த குறிக்கோள்.

2) கேள்வி: குறிக்கோளை அடைய நமக்கு எது தேவை?

பதில் : முதலில் நம் மேல் நம்பிக்கை தேவை. இரண்டாவது இறை நம்பிக்கை தேவை.

3) கேள்வி: உலகத்தை உட்கார்ந்த இடத்திலிருந்து பார்ப்பவர் யார்?

பதில் : தன் உள்ளத்தில் உத்தமனைப் பார்ப்பவர். அதாவது உள்ளக் கோயிலில் பகவானை வைத்து வணங்குபவர்.

4) கேள்வி: நாம் செய்யும் பாவ புண்ணியத்தை அனுபவிப்பது மனமா, ஆத்மாவா?

பதில் : இரண்டும் இல்லை. கர்மத்தைச் சுமக்கும் நமது உடல் தான்.

5) கேள்வி : நம்மிடம் இருக்கும் ஞானேந்திரியங்கள் எவை?

பதில்: நமது கண், மூக்கு, நாக்கு, காது, சருமம்.

6) கேள்வி : பதில் நன்றாகப் புரிந்தது. கன்மேந்திரி யங்கள் என்பவைகள் என்ன?

பதில் : கை, கால், வாய், ஆசனவாய், ஆண், பெண் குறி.

7) கேள்வி : நமது அந்தக்கரணங்களின் பெயர் என்ன?

பதில் : நமது மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம்.

8) கேள்வி: நமது உடலில் வாயுக்கள் எத்தனை? அவை யாவை?

பதில் : மொத்தம் பத்து.

இதில் சரீரத்தின் வாயுக்கள் ஐந்து.

1) ப்ராண 2) அபான 3) வியான 4) உதான 5) ஸமான

உபவாயுக்கள் ஐந்து

1) நாக 2) கூர்ம 3) கிருகர 4) தேவதத்த 5) தனஞ்செய

9) கேள்வி : யோகம் செய்வதால் நமக்கு என்ன கிடைக்கும்?

பதில் : நிம்மதி கிடைக்கும். பேரானந்தமாய் பகவானோடு சேர்ந்து வாழலாம். முக்தியும் பெறலாம்.

10) கேள்வி : யோகத்திற்கு விளக்கம் புரிந்தது. அடுத்து உலகியல் வாழ்வான போகத்தைப் பற்றிக் கூறுங்கள்?

பதில் : தண்ணீரில் தோன்றும் நீர்க்குமிழி போன்று, தோன்றி அழிவது உலகியல் வாழ்க்கை.

11) கேள்வி : எப்படி வாழ வேண்டும் என்று யோசனை கூறுங்கள்?

பதில் : 'உடலும் மூச்சும் மாதிரி'. அதாவது முக்தி பெற உலகியல் வாழ்க்கை தேவைதான். ஆனாலும் அதில் ஒட்டிக் கொள்ளக் கூடாது.

12) கேள்வி : என்னைப் போன்ற இளைஞர்களுக்கு எப்படி செயல்பட வேண்டும் என்று புரியும்படி கூறுங்கள் சுவாமி.

பதில் : இளமையை முதுமையாக நினைத்து வேக வேகமாக பகவானை நினைப்பதில் முன்னேற வேண்டும்.

நடைமுறையில் உள்ள வித்யா கல்வி கற்க வேண்டும்.

நாணயம், நம்பிக்கை, நல்ல நட்பு, உதவும் குணம், இறைத்தொண்டு இருக்க வேண்டும்.

அத்துடன் ஜீவிக்க உழைப்பாலும் தொழிலாலும் உயர வேண்டும்.

'ஐயா, 12 கேள்விகள் எனது மனதில் நீண்ட நாட்கள் தேங்கி இருந்தது. சரியான பாடம் படித்து உங்களிடம் தெரிந்து கொண்டோம். நன்றி' என்று கூறிவிட்டு மறுநாள் விருந்தினர்கள் சென்று விட்டனர்.

மறுநாள் மாலை சுமார் 7 மணியளவில் தனது மனைவியை தோளில் சுமந்து கொண்டு போய் கடைக்காரரிடம் நின்றார். கடைக்காரர் கேட்டார், 'ஏன் நடக்கவிட்டுக் கூட்டி வராமல் தோளில் சுமந்து கொண்டு வருகிறாய்' என்று. கபீர்தாஸ், 'ஐயா இன்று மழை பெய்ததால் எங்கும் சேறும் சகதியுமாக இருந்தது. ஒரு பொருளை ஒருவருக்கு கொடுப்பதாக வாக்களித்தால் அதை சுத்தமாகக் கொடுக்க வேண்டுமல்லவா! அதனால் காலில் சேறு சகதி படாதிருக்க தோளில் சுமந்து வந்தேன்' என்றார்.

கடைக்காரன் பதறிப்போனான். 'பகவானே இப்படியும் ஒரு மனிதனா! இல்லை. இவர் தெய்வீக புருசன்! ஐயா, அருள் கூர்ந்து என்னை மன்னித்து விடுங்கள்' என்று உணர்ந்து அழுது புலம்பித் தள்ளி விட்டான்.

கபீர்தாஸ் ஒன்றும் பேசவில்லை. கடைக்காரன் காலில் விழுந்து எனது 'அருள் குருவே' என்று கூறி அறியாமை யிலிருந்து மாறி பல சேவைகளில் இறங்கி நல்லது செய்ய ஆரம்பித்தான்.

ஒன்று மட்டும் நாம் நன்றாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். பகவானைப் பற்றி உண்மையாகப் போதித்தல் என்பது சாதாரண விசயமல்ல. எல்லாவற்றையும் இழந்து நிற்பவர்கள் மட்டுமே இதில் ஜெயிக்க முடியும்.

சத்தியத்தை அறிந்து விட்டால்
அதைப் போதிக்கவும் முடியும்.
உங்களால் சாதிக்கவும் முடியும்.

கேள்வி : அந்தணர் யார்?

பதில் : அமைதி, தன்னடக்கம், தியானம், தூய்மை, பொறுமை, நேர்மை, விவேகம், அறிவு, ஆன்மிகம் கொண்டவர்கள்.

- கீதை

சத்ரியன்
தன்னைக் கொண்டு தன்னை அறிதல்

எந்த வகை பற்றுமின்றி ஒருவன் செயலில் தீவிரம் காட்டினால், அவனுக்கு எளிதில் வெற்றிகிட்டும். அவனுடைய விருப்பு வெறுப்பற்ற தன்மை எல்லோராலும் பாராட்டப்படுகிறது.

- பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்

சத்ரியன் என்றால் போர் புரிபவன் என்று தெரிந்திருந்தாலும் எந்தவிதமான போர் என்ற கேள்வி இருக்கிறதல்லவா. ஆசை, குரோதம், பயம் என்ற முக்குணங்களையும், அரக்க குணங்களான

1) டம்பம் என்ற கர்வம்
2) இறுமாப்பு
3) சுயநலம்
4) கோபம்
5) கடுமையான சொல்
6) மடமை

போன்ற ஆறுவகையான குணங்களையும் அழிக்க பகவானின் பாதம் பற்றி மந்திரம் கூறி மானசீக கோயிலில் நின்று பக்திப்போர் புரிபவன்தான் சத்ரியன்.

மேற்குறிப்பிட்ட குணங்கள் ஒவ்வொன்றாக அழியும்போது பரிபூர்ணமாக இறைவன் இவர்கள் உள்ளத்தில் தோன்றுவார். இப்படிப்பட்ட உத்தமர்கள் உலகில் இருந்தாலும் ஞானகுருநாதர் சந்திப்பிற்கு பின்தான் இவர்கள் வெற்றிப் பாதையில் வேகமாகப் பயணம் செய்து வெற்றிக் கொடியை ஏற்றுவர்.

தங்கமாக இருந்தாலும்
பொற்கொல்லர் தானே நகை செய்ய முடியும்

பொதுவாக வறுமை என்ற துன்பத்தை அனுபவித் திருக்கணும், இல்லாவிட்டால் வறுமையைப் பற்றி எழுதிய மற்றவரின் அனுபவ புத்தகங்களைப் படித்திருக்கணும், அதுவும் இல்லாவிட்டால் பகவானை நினைத்து சாப்பிடாமல் மூன்று நாட்கள் விரதமாவது இருந்திருக்கணும்.

இந்த அனுபவம் இல்லாதவர்களுக்கு இறை உணர்வு அவ்வளவு எளிதில் வராது. உடலில் பலம் குறையும் போதுதான் மனம் புத்தி சொல்வதை எதிர்த்துப் பேசாமல் கேட்கும். எளிதில்இறைவன் பக்கம் மனம் திரும்பும். இதனால்தான் ஈரம் உலர துணியை காயப் போடுவது போல் பக்தர்கள் விரதம் இருந்து, இறை உணர்வு கூடுவதற்காக தனது உடலைக் காயப் போடுகிறார்கள்.

கதையும் கருத்தும் :

குபேரமங்கலம் என்ற பெரிய ஊரில் சின்னதுரை என்ற இளமையான சமையல்காரர் வாழ்ந்து வந்தான்.

இவர் இளமையிலேயே திருமணம் செய்து கொண்டார். மூன்று ஆண் குழந்தைகள். இவர் ஒரு பெரிய சமையல் காண்டிராக்ட்காரரிடம் வேலை பார்த்தான்.

மூன்று நாள் வேலையிருந்தால் பத்து நாட்கள் வேலையிருக்காது. இதனால் அடிக்கடி பட்டினி, வறுமை, அதோடு குழந்தைகளைப் பார்க்கப் பாவமாக வேறு இருக்கும். ஒன்றும் வழி தெரியாது சின்னதுரை தவித்தான்.

ஆனால் சிறுவயதிலிருந்தே பகவானை நினைத்து இடைவிடாது மந்திரம் கூறும் பழக்கம் சின்னதுரைக்கு இருந்தது.

வேலையில்லாது மூன்று நாள் பட்டினியால் குடும்பம் வாடுவது பார்க்கச் சகிக்காது, வீட்டை விட்டு அருகில் இருந்த காட்டில் சென்று வானத்தைப் பார்த்து படுத்திருந்தான். அப்பொழுது இவன் கண்ணிற்கு யாரோ வானில் போவது தெரிந்தது. உடனே ‘குருநாதா’ என்று கூப்பிட்டான். அவர் உடனே இறங்கி வந்தார்.

‘அன்பரே! என்னை இதுவரை யாரும் குருநாதா என்று கூப்பிட்டதில்லை, நீ எதற்காக அப்படிக் கூப்பிட்டாய்’ என்று கேட்டார். அதற்கு சின்னதுரை ‘என் மனதில் குருநாதா என்று கூப்பிடத் தோன்றியது அதனால் கூப்பிட்டேன்’ என்றான்.

குரு ‘சரி, உனக்கு என்ன வேண்டும்’ என்று சொல் என்றார். சின்னதுரை, ‘பட்டினியில் என் குடும்பம் அடிக்கடி வாடுகிறது. நான் என்ன முயற்சி செய்தாலும் வெற்றி கிடைக்கவில்லை. இதனால் நீங்கள்தான் அருள் செய்ய வேண்டும்’ என்றான்.

குரு, ‘நீ நீண்டகாலமாக மந்திரம் சொல்லி பகவானை நினைத்து வந்ததால் உன் மனதில் பக்தி பரிபூரணமாக இருக்கிறது. அடுத்து உள்ளத்தில் கோயில் குளம் இரண்டையும் கொண்டு வா. அங்கு பகவானை தோளில் சுமந்து கொண்டு கோயிலையும் குளத்தையும் பாவனையில் சுற்றி வா’ என்று கூறிவிட்டு மறைந்து விட்டார்.

சின்னதுரை வைராக்கியத்தோடு மந்திரத்தை சொல்லிக் கொண்டு பாவனையில் பகவானை தோளில் சுமந்து கொண்டு விடாது எண்ணத்தால் சுற்றிக் கொண்டிருந்தான். ஆனந்தம் உள்ளத்தில் பால்போல் பொங்கி வடிந்தது.

முதல்நாள் அந்த காட்டுப் பழங்களை சாப்பிட்டு விட்டு தியானம் செய்தான். இரண்டாம் நாள் தண்ணீர் மட்டும் குடித்துவிட்டு தியானம் செய்தான். மூன்றாம் நாள் இருந்த இடத்தை விட்டு எழுந்திருக்கவேயில்லை.

குருநாதர் வந்து எதிரில் நின்றார். சின்னதுரை காலில் விழுந்து வணங்கினான். உடனே குருநாதர் அவனிடம் கேட்டார். ‘இந்த ஊரில் இறந்துபோன பெரிய பணக்காரர் யாரையாவது பார்த்திருக்கிறாயா’ என்று கேட்டார். உடனே பலருடைய பெயரைச் சொல்லி, ‘இவரைத் தெரியும், அவரைத் தெரியும்’ என்று கூறினான்.

உடனே அருகில் அமரவைத்து அவனது ஆன்மாவைப் பிரித்து நரகத்திற்கு கூட்டிச் சென்றார். அங்கே யாரைப் பெரிய மனிதர் என்று நினைத்திருந்தானோ அவர் பட்ட அசிங்கமான துன்பங்களைப் பார்த்து அதிர்ச்சியுற்றான்.

சின்னதுரை ஆத்மா மீண்டும் பூமிக்கு கொண்டு வரப்பட்டது. தூக்க நிலையில் இருந்து விழிப்பு நிலைக்கு வந்தவுடன் மனதில் பெரிய மாற்றம் ஏற்பட்டது. உடனே ‘குருநாதா! எனக்கு பூமியில் செய்ய வேண்டிய வேலை என்ன என்பதை இப்பொழுது தெளிவாக புரிய வைத்து விட்டீர்கள்.’ என்று கூறினான்.

குருநாதர்! ‘சின்னதுரை, நாம் பூமியில் செய்ய வேண்டிய வேலை பகவானை அனுதினமும் நினைத்துக் கொண்டே கடமைகளைச் செய்வது, மற்றவர்களும் நம்மைப்போல் வழிபாடு செய்து முன்னேற வழிகாட்டுவது, இறைத்தொண்டுகள் செய்து வாழ்வது இதுதான் மிக முக்கியமான வேலைகள். இதை உணராதவர்கள் பின்னால் வருந்திப் பயன் இல்லை’ என்றார்.

சின்னதுரை, ‘நன்றி குருநாதா, என் மனம் கவலைப்படுவதை விட்டு தெளிவடைந்து விட்டது. உடல் பொருள் ஆவி இவை யாவையும் பகவானுக்கு அர்ப்பணம் செய்து விட்டேன்’ என்று கூறினான்.

சுமார் பத்து நாட்கள் உணவு இல்லாது காட்டிற்குள் இருந்த சின்னதுரைக்கு பசி என்பதே இல்லாது போய்விட்டது. மனம் சதா பகவானை நாடியிருந்ததால் உள்ளக் கோயிலில் பகவான் நிரந்தரமாகக் காட்சி கொடுத்துக் கொண்டே இருந்தார். பிரம்மத்தை அடைந்த அவன் பிராமணன் ஆனான். உண்மையான பிராமணன் இவனே.

பிறகு குருநாதரின் வாழ்த்தோடு வீடு திரும்பினான். வாழ்க்கை மாறியது. குடும்ப யோகியாகிய இவனுக்கு எல்லாமே இவனைத் தேடி வந்தது. மக்களுக்கு அருள் ஆசி வழங்கும் உத்தமரானார்.

“பழைய இரும்பை உலையில் இட்டு புதிதாக்குவது போல் நம்மை நமது இயல்பை மாற்றிவிட முடியும். அதற்கு நமது உள்ளத்தில் இறை உணர்வு இருக்க வேண்டும். அப்படி இருந்தால் அதுவே தவமாகிறது. நாம் எண்ணிய நிலையைப் பெற்றுவிடலாம்.”

ஞானமே ராஜவித்தையாகும். ஞானம் என்பது உடல், உள்ளம், உயிர் இம்மூன்றையும் தூய்மை அடையச் செய்வது. ஆத்மாவை உணர்வது. அறம் என்ற தர்மவடிவானது, அழிவற்றது, இன்பமயமானது.

- கீதை

பிராமணன்
பிரம்மத்தை உணர்ந்தவர்

எல்லாவற்றையும் விட்டு விட்ட பக்தன் உண்மையில் நித்தியத்தில் பங்கு உடையவன் ஆவான். அவன் என்னுடன் எப்பொழுதும் கலந்து விடுவான்.

- பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்.

தனக்கென்று விதிக்கப்பட்ட கடமைகளை ஒருவர் ஒருபோதும் செய்யாது சோம்பேறியாக இருந்து விடக்கூடாது. அந்தக் கடமையை செய்யாது இருந்து விட்டால் அது குற்றமாகும்.

இப்படி நமது கடமைகளைக் கூறும் கீதை பக்தர்களை ஐந்து வகைகளாகப் பிரித்து, அதில் பிரம்மத்தை மனதில் நிலைப் படுத்திக் கொண்டவரை மட்டும் பிராமணர் என்று நமக்கு தெளிவாக விளக்குகிறது.

பிரம்மத்தில் நிலைப்பட்டு நிற்க '26' நற்குணங்கள் நம்முள் நிலைப்பட வேண்டும். அப்படி முழுமையாக நின்றுவிட்டால் அதுவே முழுமையான சத்துவ குணம்.

பிரம்மத்தை உணர்ந்து கொண்ட இவர்கள் படிப்படியாக முழுமையான இறைநிலையை அடைவர். தூர தரிசனம் இவர்களிடம் இருக்கும். எதையும் அடையவோ, எதையும் இழக்கவோ இவர்களிடம் ஒன்றும் இல்லை.

தண்ணீரில் விழுந்து தத்தளித்துக் கொண்டிருப்பவன் தனது முகத்தை தண்ணீரில் பார்க்க முடியாது. இதுவே உலக வாழ்க்கை.

ஆனால் அதே மனிதன் தண்ணீரைவிட்டு மேலே வந்த பின் தெளிந்த நீரில் தனது முகத்தை நன்கு பார்க்க முடியுமல்லவா? இதுவே ஞான வாழ்க்கை.

விசுத்தி மகேசுரனை விழிதிறந்து பாராமல்
பசித்துருகி நெஞ்சம் பதறினேன் பூரணமே

பட்டினத்தார், 'நான் கண் விழித்து பகவானைப் பார்க்காமல் பசிக்குதே என்று நெஞ்சம் பதறினேன்' என்று வருந்திப் பாடுகிறார்.

கடவுளை அடைய வேண்டும்
என்று நினைப்பவன் பாக்கியவான்.
அவர்கள் எண்ணம் வெற்றி பெற
இறை நினைப்பு, சேவை
என்ற உழைப்பு வேண்டும்.

பூமியில் பற்றற்று இருந்து மக்களை ரட்சிக்கும் பகவானே சற்குரு. இவர்கள் தரிசனம் கிடைப்பதால் பாவங்கள் அறுபடும். தியானமும், ஞானமும் கைகூடும்.

பிரம்ம ஞானத்தை அடையும் மார்க்கம்

ஞானகுருவின் குறிப்பறிந்து
சேவை செய்யும் திறனும்,
நமது நற்குணமும்தான்
பிரம்ம ஞானத்தைப் பெறும் சாதனங்கள்.

முழுமையாக முயற்சி செய்யாத ஒருவர்தான் எதையும் முடியாது என்று கூறுவர். முழுமையான முயற்சி என்பது 'எதையும் இடைவிடாது பகவான் நினைப்போடு செய்வதாகும்'. இவர்களால் முடியாதது என்பது ஒன்றும் இல்லை. படைத்தவனுக்குத் தெரியாதா என்ன? என்று ஏமாந்து விடாதீர்கள். குழந்தை இறைவனின் தொடர்பில் இருக்கிறது. இதனால் அதற்கு கேட்காமல் கிடைக்கிறது. ஆனால் உலகத் தொடர்பில் இருக்கும் நாம் கேட்டுத்தான் பெறவேண்டும்.

முழு முயற்சிக்கான சாதனங்கள்

1) ஒரு செயலைத் துவங்கும்போது மனக்கோயிலில் பகவானிடம் கூறிவிட்டு, அவர் ஆசீர்வாதத்தோடு துவங்குவது.

2) எல்லாக் காரியங்களையும் நமக்காக பகவான் நம்முள் இருந்து கொண்டே செய்து கொண்டிருக்கிறார் என்பதை உணர்ந்து உழைக்க வேண்டும்.

3) பிரச்சனைக் காலங்களில் தியானப் பயிற்சியை வேகப்படுத்தியதோடு மட்டுமல்லாது பிரச்சனையைப் பற்றி பகவானிடம் முறையிட வேண்டும்; நல்லதைக் கேட்க வேண்டும்.

4) நீங்கள் பெறும் ஒவ்வொரு வெற்றிக்கும் மானசீகமாக பகவானிடம் மண்டியிட்டு நன்றி தெரிவிக்க வேண்டும்.

5) உள்ளும் புறமும் நடக்கும் ஒவ்வொன்றையும், பகவான் பாதத்தைப் பற்றிக் கொண்டு நாம் பார்க்கும் பார்வையாளராக அமர்ந்திருக்க வேண்டும்.

இவைகளைக் கடைப்பிடிக்கும் யாவரும் வெற்றி பெறுவது என்பது உறுதியாகிறது. இதனால் முயற்சியை முழுமையாக்குங்கள்.

கதையும் கருத்தும் :

கதையின் மூலம் - சாந்தோக்கிய உபநிஷத்
பிரம்மத்தை அடைய நினைப்பவர் - அரசன்

இந்த அரசன் ஜான சுருதி என்ற அரசனின் பேரனாவார். இளமையிலேயே தெய்வீக சிந்தனையும், பகவானின் நினைப்பும் கொண்டு விளங்குகிறான்.

சிறந்த வள்ளலாகவும், தாராள குணமும் கொண்டு இறைச்சேவைகள் பல செய்து வருகிறான். மக்கள் பகவானை நினைக்க வேண்டும் என்பதற்காக சற்சங்கம் செய்து உணவருந்தும் சத்திரங்களும், தியான சபைகளையும் பல இடங்களில் நிறுவினான்.

ஒருநாள் அரசன் பௌர்ணமி இரவில், தன் அரண்மனையின் மேல் மாடியில் அமர்ந்து பகவானை நினைத்து தியானம் செய்து கொண்டிருந்தான். அப்பொழுது ஆகாயத்தில் இரண்டு அன்னப் பறவைகள் பறந்து சென்றன.

அதில் ஒன்று மற்றொன்றைப் பார்த்து, "கீழே அரண்மனை மாடியில் அமர்ந்து தியானம் செய்யும் அரசன்

பேரும் புகழும் பெற்றவன். அவனது ஞானஒளி சுவர்க்க மெங்கும் பரவியிருக்கிறது. அவனிடம் நெருங்கினால் நீ சாம்பலாகி விடுவாய்”, என்று கூறியது.

உடனே அடுத்த அன்னம்,

‘இந்த அரசன் சகடரைக்க ரிஷியா என்ன?
அவர் தான் மகா ஞானி,
சகல பலனும் கை கூடியவர்.
அவரைப் போல் அறிந்து தெளிந்த
ஞானிக்கல்லவா அதுபோல் உண்டாகும்.
இந்த அரசன் எம்மாத்திரம்?
ஏன் பெரிதாய் அரசனைப் போற்றுகிறாய்’ என்றது.

இந்த அன்னப்பட்சிகளின் உரையாடலைக் கேட்ட அரசன் சகடரைக்க ரிஷியைத் தேட தனது வாயில் காக்கும் காவலனை அனுப்பினான். அவனும் சிறந்த இறைபக்தன், அவன் பல இடங்களில் தேடியும் கண்டுபிடிக்க முடிய வில்லை.

ஒருநாள் வாயிற்காவலன் பகவானிடம் முறையிட்டு, ‘பகவானே! சகடரைக்கரிஷியை எனக்கு காட்டிக் கொடுங்கள். எனது அரசரின் ஆவலைப் பூர்த்தி செய்யுங்கள்’ என்று அன்புடன் வேண்டினான்.

அவன் உட்கார்ந்திருந்ததற்கு எதிரில் ஓடாத மாட்டு வண்டிக்கு அடியில் ஒருவர் தனது உடலைச் சொறிந்து கொண்டு இருந்ததைப் பார்த்தான். உள்உணர்வு இவர்தான் அந்த ரிஷி என்று கூறியது. உடனே ஓடிப்போய் அரசனிடம் விஷயத்தைக் கூறினான்.

உடனே அரசன் ஏராளமான பழங்கள் மற்றும் பலவிதமான பொருள்களையும் எடுத்துக் கொண்டு அவர் முன் சென்று, ‘தாங்கள் கடைப்பிடிக்கும் ஞான ரகசியத்தை

தயவு செய்து எனக்கு உபதேசிக்க வேண்டும்’ என்று தயவோடு வணங்கிக் கேட்டான்.

அதற்கு அவர், ‘இவைகள் எனக்கு வேண்டாம், போய் வா’ என்றார்.

‘சுவாமி, உங்களுக்கு வேறு என்ன வேண்டும்?’ என்று அரசன் கேட்டான்.

அதற்கு அவர், இல்லற தர்மம் நடத்துவதற்கான ஒரு பெண் வேண்டுமென்று குறிப்பால் சொன்னதை அரசன் புரிந்து கொண்டான்.

விரைந்து அரண்மனை சென்று பொருள்களோடு தன் பெண்ணையும், அதாவது மகளையும் கொண்டு வந்து ரிஷி முன் நிறுத்தினான்.

உடனே அரசனது நற்குணங்களையும், ஞான குருவின் குறிப்பறிந்து நடக்கும் திறனையும் பார்த்துப் சகடரைக்கரிஷி பாராட்டினார்.

அடுத்து பகவானின் விசுவரூபத்தை அறிவதற்குரிய வழிகளை எடுத்துக் கூறி உபதேசித்தார். சிறந்த ஞானத்தை அடைய, அடிக்கடி ரிஷியை சந்தித்து அரசன் உயர்வு பெற்றான். பிரம்மத்தை உணர்ந்தான்.

பூமியிலிருந்து எடுத்துச் செல்ல வேண்டியது
ஒன்று இருக்கிறது.
அதுவே அருள்.
நாம் அருள் சேர்க்க
உண்மையறிந்த சான்றோர்களின்
அன்புத் துணை வேண்டும்
அந்த சான்றோனே நல்ல குருநாதர்.

கர்மயோகம்

கர்மம் - பிறப்பு, காரியம்
கர்மவினை - முன் பிறப்பு தொடர்
கர்மயோகம் - பக்தித் தொண்டு, வெற்றிப்பாதை

"தொண்டில், சேவையில் எவர் லயித்து இருக்கிறாரோ, அவர் உடலில் தெய்வத்தன்மை ஏற்பட்டு அதனால் தெய்வ உணர்வு பெறுகிறார். அத்தகைய உணர்வே அருள் உணர்வு".

நடைமுறை வாழ்க்கையில் சுயநலம், மனக்குழப்பம், பேராசை, கோபம், பொறாமை போன்றவைகளுல் ஏதேனும் ஒன்று தீடீரென புகுந்து மனதை சீரழிக்கும். இதனால் ரொம்ப எச்சரிக்கையுடன் பகவானை நினைத்துக் கொண்டே கர்மயோகத்தைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்று கீதை கூறுகிறது.

1) அன்றாடம் உலகியல் வாழ்வில் வாழ்ந்து கொண்டு தினம் செய்ய வேண்டிய பயிற்சி வழிமுறைகளைத் தவறாது கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.

2) இந்த உலகில் செய்யும் செயல்கள் வாயிலாக அனுபவம் பெற வேண்டும்.

3) இந்த அனுபவம் வெற்றி தோல்வி என்ற செயல்களால் கிடைக்கும். மனம் இதில் எப்படி பகவானைப் பற்றி இருக்கிறது என்பதை நாம் அறிய வேண்டும்.

4) நாம் செய்யும் நல்ல செயல்களால், தொண்டால் கர்மவினைகள் அறுக்கப்படும்.

5) நாம் இடைவிடாது சொல்லும் நாமஜெபத்தால் அதாவது மந்திரம் சொல்லுவதால் ஆகாமிய கர்மங்களை சுட்டு எரிக்க வேண்டும்.

குறிப்பு : இடைவிடாது இறைவனை முழுமையாக நினைத்துக் கொண்டு கடமைகளைச் செய்பவர், தொண்டாற்றுபவர் கர்மயோகத்தில் வெற்றி பெறுபவர் ஆவார்.

கதையும் கருத்தும் :

பீஸ்மர் - கர்மயோகி 300 வருடம் வாழ்ந்தவர்.

மகாபாரதத்தில் பீஸ்மர்தான் அதிகமான காலங்கள் உயிர் வாழ்ந்து புகழ் பெற்றவர். பாண்டவர்களுக்கும், கௌரவர்களுக்கும் பாட்டனாராக இருந்து அவர்கள் கல்வி, வளர்ச்சி, ஒற்றுமைக்குப் பாடுபட்டவர்.

இளமையில் தனது இன்ப சுகங்களைத் தூக்கி எறிந்து விட்டு தனது தகப்பனாரின் வாழ்க்கைதான் முக்கியம் என்று நினைத்து உணர்ந்து வாழ்ந்தவர். தந்தைக்கு குடும்ப வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட இக்கட்டான நிலையில் தனது குடும்ப இன்ப சுகங்களைத் துறந்து தன்னை ஒரு பிரமச்சாரியாக்கிக் கொண்டார். தந்தையின் திருமணத்தை நடத்திய கர்மயோகி பீஸ்மர்.

பிரமச்சரிய விரதத்தை கலைக்க பலவிதமான பிரச்சனைகள் உருவானதை எல்லாம் தனது இறை வணக்கத்தாலும், விரதத்தாலும் முறியடித்து கரும யோகத்தில் நிலைத்து நின்றார். 'அம்பா' என்ற பெண்மணி தன்னைத் தொட்டு தூக்கி வந்த காரணத்தால் பீஸ்மரைத் தான் திருமணம் செய்வேன் என்றிருந்தாள். இதில் பரசுராமர் தலையிட்டும் தனது பிரமச்சரிய விரதத்தை விட்டுக் கொடுக்காது நின்றுவிட்டார்.

எவர் ஒருவர் திட சித்தத்துடன் இறைவனே
பரிபூரண சரணாகதி என்று அறிகிறாரோ
- அவரின் அறிவே உன்னதமான அறிவு எனப்படும்.

என்று பகவான் கீதையில் நான்காம் அத்தியாயத்தில் கூறுகிறார். எப்பொழுதும் பகவான்மேல் சிந்தனையாக இருப்பவர்களுக்கு உலகமயமான எண்ணங்கள் தோன்றாது போய்விடும்.

பாண்டவர்களுக்கும், கௌரவர்களுக்கும் ஏற்பட்ட கருத்து வேறுபாட்டை புத்திமதி கூறி சமாதானப்படுத்தி விடலாம் என்று முயற்சி செய்தார். ஆனால் விதிப்படி பாரதயுத்தம் நிச்சயிக்கப்பட்டதும், பீஸ்மர் நடந்து கொண்ட விதம் ரொம்ப அற்புதமானது.

உண்ட வீட்டுக்கு இரண்டகம் நினைக்கக் கூடாது என்ற தர்மத்திற்கும், கெட்டவர்களின் வளர்ச்சிக்கு உதவி செய்து அவர்களைப் புகழ்பெற வைக்கக் கூடாது என்ற தர்ம சட்டத்திற்கும் இடையில் மாட்டிக் கொண்டு திண்டாடினார். பிறகு சாமர்த்தியமாக பகவான் அருளால் வெற்றி பெற்றார்.

தனது உடல் உழைப்பால் முடிந்த உதவிகளை கௌரவர்களுக்கும், தனது மனதால் ஆகக்கூடிய ஆசீர்வாதம், வாழ்த்துக்கள் யாவையும் பாண்டவர் களுக்கும் செய்து விட வேண்டும் என்று அவரே தீர்மானித்துக் கொண்டு தனது கர்மயோகத்தில் நிலைத்து நின்று செயல்பட்டார்.

உடல் உழைப்பு - கௌரவர்களுக்கும்
மனதால் வாழ்த்துக்கள் - பாண்டவர்களுக்கும்,

என்ற இரண்டு கோணங்களில் பீஸ்மர் உழைத்தவிதம் மகாபாரதப்போரில் மறக்க முடியாத ஒன்றாகும். தனது உண்மையான போர் முறைகளை சரியில்லை என்று கௌரவர்கள் குற்றம் சுமத்தியதால் பீஸ்மரின் மனதில் வேதனைகள் நிறைந்திருந்தது.

திடீரென்று துரியோதனன் பீஸ்மரை நோக்கி, ‘பாண்டவர்கள் சண்டையில் முன்னேறி வருகின்றனர். தாங்கள் தலைமை தாங்கி நடத்தும் இந்த யுத்தம் ஒன்றும் இயலாத நிலையில் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. அத்துடன் உங்களுக்கு பாண்டவர்கள் மேல் உள்ள பாசம் அதிகமாகக் காணப்படுகிறது.

நீங்கள் தலைமை தாங்கி சண்டை செய்யும் வரை எனது உயிர் நண்பன் கர்ணன் சண்டை செய்ய மாட்டேன் என்று சபதம் செய்திருக்கிறான். நீங்கள் நன்றாகச் சண்டை செய்யாமல், சிறப்பாகச் சண்டை செய்பவர்களுக்குத் தடையாக இருப்பது என்ன நியாயம்?’ என்று கேட்கிறான்.

அதற்கு பீஸ்மர், நாளைய தினம், என் முழுபலத்தோடு சண்டையிட்டு விடுகிறேன், அப்படி எனது சண்டையில் அவர்களை ஜெயிக்க முடியாவிட்டால் நான் அங்கேயே இறந்து விடுகிறேன் என்று வாக்குறுதி கொடுத்தார்.

பீஸ்மர் தனக்குள் பேசிக் கொள்கிறார், ‘நாம் செய்யும் யுத்தத்தில் துரியோதனனுக்கு அவநம்பிக்கை ஏற்பட்டு விட்டது. நாம் இருப்பதால் பாண்டவர்களுக்கும் வெற்றி கிடைக்காது. அநீதி ஒழிய வேண்டுமானால் நாம் முதலில் சாக வேண்டும்’ இதுதான் நமது கடமை’ என்று கருதினார்.

அந்த நேரத்தில் பாண்டவர்கள் பீஸ்மரைப் பார்க்க வந்தார்கள். அப்பொழுது பாண்டவர்கள், ‘முன்பே எங்களுக்கு உங்களது மரண ரகசியத்தைக் கூறுவதாக வாக்களித்திருக்கிறீர்கள். இப்பொழுது நடக்கும் யுத்தத்தைப் பார்த்தால் தாங்கள் உயிருடன் இருக்கும் வரை நாங்கள் வெற்றி பெறுவது இயலாத ஒன்றாகத் தெரிகிறது. இந்த இக்கட்டான நேரத்தில் எங்களை வாழ்த்தி நீங்கள்தான் உயர்த்தி விட வேண்டும்’ என்று கேட்டனர்.

எத்தனையோ கஷ்டங்களைச் சந்தித்து வந்த தர்மருக்கு தனது பாட்டனாரைக் கொல்லும்படியாக வந்த கஷ்டமே பெரிதாக இருந்தது. அந்த எண்ணத்தை குறிப்பறிந்த பீஸ்மர் மிகுந்த அன்புடன் "உன் படையில் இருக்கும் சிகண்டியை முன் வைத்து அர்ஜுனன் என்னுடன் சண்டை செய்யட்டும். அந்த நேரத்தில் நான் சண்டையிட மாட்டேன். இதனால் உங்களிடம் தோல்வி அடைவேன்" என்று ரகசியத்தைக் கூறுகிறார்.

இதை ஏன் அவர் முன்னதாகவே கூறவில்லை என்றால் தனது நடுநிலைமை மாறாதிருப்பதற்காகத்தான். ஆனால், இப்பொழுது துரியோதனன் அவரை சந்தேகித்ததாலும், நம்பிக்கையை இழந்ததாலும், உண்மையாக நடந்ததை மதிக்காததாலும் தன்னை இழந்து இறக்கத் துணிந்து விடுகிறார். அந்த இறப்பிலும் நன்மையிருப்பதை உணர்கிறார்.

தனது கடமையை நன்றாக உணர்ந்த அவர், அவைகளால் வந்து சேரும் நல்லது கெட்டதைப் பற்றியும், அதன் பலன்களைப் பற்றியும் நினைக்காமல் பகவான்மேல் உள்ள நம்பிக்கையால் கர்மயோகத்தைச் செய்த உயர்ந்த ஆத்மா அவர்.

மனிதன் பலன்களில் உள்ள ஆசையைவிட்டு
கடமைகளைச் சரிவர செய்தல் வேண்டும்.

பகவானைப் பற்றி அறியவேண்டுமானால்,
பக்தர்களிடம் இருந்துதான் அறிய வேண்டும்.

அத்தியாயம் மூன்றில் கர்மயோகத்தைப் பற்றி பகவான் ஸ்ரீகிருஷ்ணர் அர்ஜுனனின் ஆன்மிக நிலையைப் புரிந்து கொண்டு சீடனுக்கு தகுந்த சற்குருபோல் தெளிவாக 'கர்மயோகம் சிறப்பானது' என்று கூறுகிறார்.

அடுத்து பகவான், 'அர்ஜுனா! கர்மங்களில் பற்றில்லாத, அதில் கடுகளவும் பங்கேற்காத நானே, சும்மா இருந்தால் என்னவாகும்? எனக்கென்று பூமியில் விதிக்கப்பட்ட லீலா விநோதங்களில் செயல்படுகிறேன் என்றால் மற்றவர்களிடம் நான் "கர்மம் வேண்டாம்" என்று சொல்ல முடியுமா?

எனவே, அவரவர்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட கர்மங்களை இறை நினைப்போடு செய்ய வேண்டும்' என்று பொருள்பட உபதேசம் செய்கிறார். நாமும் இதைப் புரிந்து இறைத் தொண்டு செய்து உலகவாழ்விலும், ஞான வாழ்விலும் உழைத்து உயர்வு பெறுவோம்.

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் கூறுகிறார். "அர்ஜுனா நீ சொல்லும் பக்குவமடையாத யோகி, நல்லோர் வாழும் உலகில் பிறந்து பற்பல இன்பங்களை விட்டு மீண்டும் நல்லோர் இல்லத்தில், அதாவது ஆன்மிக குடும்பத்தில் பிறந்து நல்வழியில் உயர்வு பெறுகிறான் ."

- கீதை

பக்தியோகம்

பக்தி - பகவான்மேல்
மனம் - இடைவெளி இல்லாது நினைத்தல்
பக்தியோகம் - நினைப்பால் உயர்வு பெறுதல்

உலக விசயங்களில் ஈடுபட்டுக் கொண்டே இறைவனை அடைய முடியும் என்று கீதையின் பக்தி மார்க்கம் மிகச் சிறப்பாகக் கூறுகிறது!

எவர் ஒருவர் பிரதிபலனை எதிர்பார்க்காது கர்மத்தில் ஈடுபடுகிறாரோ - யார் எது வந்தபோதிலும் - பகவான் துணையை, அவர் பாதத்தைப் பலமாகப் பிடித்துக் கொள்கிறாரோ- அவரே சிறந்த பக்தர்.

இறைவனுக்குச் செய்யும் தொண்டு தான் எல்லாவற்றிற்கும் உயர்வானது என்று எவர் தனது சுய அனுபவத்தில் உணர்கின்றாரோ, அவரே மிகச் சிறந்த பக்தர். இப்படி பக்தியோகத்தின் சிறப்பை கீதை நமக்கு எடுத்துக் கூறுகிறது. பொதுவாக நமது அன்றாட வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய நித்திய கடமைகளைச் செய்ய வேண்டியது மிகமிக அவசியமாகும்.

1) உள்ளத்தில், மானசீகக் கோயிலில், முறைப்படி தனது எண்ணத்தால் பூஜைக்கு அதிகாலையில் தயாராக வேண்டும். மற்றவர்களுக்காக, அன்பர்களுக்காக பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டும்.

2) வெளியில் இருக்கும் ஆலயங்களில் நடத்தப் படுவதுபோல் பகவானுக்கு அர்ச்சனை செய்து, மந்திரம் ஓதி, தீப ஆர்த்தி எடுத்து மானசீகமாக பூஜை செய்தல் வேண்டும்.

3) நீங்கள் வெற்றி பெற, சாதனையாளராக உயர நாள்தோறும் இனிய இந்து மதம் கூறும் ஆறுகால பூஜையை உங்கள் உள்ளக் கோயிலில் செய்து வாருங்கள்.

ஆறுகால பூஜை செய்யும் நேரங்கள்

அதிகாலை	04.30 - 06.00	மணிக்குள்
காலை	09.00 - 10.30	மணிக்குள்
மதியம்	12.00 - 01.30	மணிக்குள்
மாலை	04.00 - 05.30	மணிக்குள்
இரவு	07.00 - 08.30	மணிக்குள்
இரவு உறங்க செல்லும் முன்பு		

4) எவ்வளவு வேலைகள் இருந்தபோதும் பத்து நிமிடம் அமைதியாக அமர்ந்து பகவான் மேல் பக்தியுடன் மந்திரம் சொல்லி வணங்கி வர வேண்டும்.

5) கடுமையான சோதனை, பிரச்சனை வரும்போது மனம் தளராது மந்திரங்கள் சொல்லி பகவான் காலில் பூப்போட்டு வணங்கி வந்தால் சோதனை மறைந்து நல்லதாக மாறிவிடும்.

குறிப்பு : உணவுப் பதார்த்தங்களில் உப்புச் சேர்ப்பது போன்று பக்தியோகம் எளிமையானது, அருமையானது. உலகியல் வாழ்வில் இருந்து கொண்டே நம்முள் இறைவனைக் கொண்டு வந்து சேர்த்து, நிலைநிறுத்தி, அவரின் காலைப் பற்றிக் கொண்டு நினைப்பது. இதனால் இம்மை, மறுமை உறுதியாக வெற்றி பெறும்.

கதையும் கருத்தும் :

திரௌபதி - ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் பக்தை

பாண்டவர்களின் துன்பம், இன்பம் இரண்டிலும் நின்ற பத்தினி.

பக்தி என்பது இன்பத்தில் அதிகம் இருக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் துன்பம் வரும்போது பகவான் கூப்பிட்டவுடன் கைகொடுப்பார். பக்தியோகத்தில் இறைநினைப்பு என்பது மிகவும் முக்கியமானது.

இந்த அடிப்படையில் திரௌபதிதேவிக்கு நல்ல காலங்களிலும் சரி, சோதனைக் காலங்களிலும் சரி பகவானின் நினைப்பு மாறாதிருந்தது. அதனால் அவருக்கு வந்த பெரிய ஆபத்துகள், அவமானங்கள் நீங்கின என்பதை நீங்கள் கீதையின் வாயிலாக அறிந்திருப்பீர்கள்.

இருப்பினும் நாம் சில விசயங்களை பிரித்துப் பார்த்து உள்ளே நுழைந்து, ஆராய்ந்து தத்துவத்தை அறிய வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. இது ஏன்? எதற்கு? எப்படி? என்ற வினாக்கள்தான், நமக்கு விடை கிடைத்தவுடன் நம்மை உயர்த்தும்.

தர்மர், சகுனியோடு ஆடிய சூதாட்டத்தில், திரௌபதியை பந்தயத்தில் வைத்து இழந்த அந்த நேரத்தில், துரியோதனின் தூண்டுதலால் துச்சாதனன் திரௌபதியை சபைக்கு இழுத்து வந்தான்.

சபையில் துச்சாதனன் துகில் உரித்து அவமானப் படுத்த முற்படும்போது, எவ்வளவோ தடுத்தும் முடியாது போக தன் சக்தியால் ஆவது ஒன்றும் இல்லை என்பதை திரௌபதியின் மனம் உணர்ந்தது. இதனால் அகங்காரம் இழந்து பகவான் சிந்தனை முழுமையானது.

இதனால் திரௌபதி தனது தலைக்குமேல் கைகூப்பி, ‘ஹரே கிருஷ்ணா! துவாரக வாஸா’ என்று சத்தம் போட்டு சரணாகதியோடு உள்ளும் புறமும் துதித்து தன்னை மறந்து இறைவனோடு ஒன்றி நின்றாள். இறைவனோடு கலந்த

அவளிடம் இருந்து எப்படி துகிலை உரிய முடியும். தோற்று விழுந்தான் துச்சாதனன்.

பக்தரின் மனம் அகங்காரத்தை இழக்கும்போது சரணாகதி தோன்றி இறைக்கவசம் உருவாகிவிடுகிறது. இதனால் அங்கு அற்புதம் நிகழ்கிறது. பல நாட்கள் பணம் சேர்த்தால் தானே ஒரு பெரிய தொகையைப் பார்க்க முடியும். இதைப்போன்று அன்றாடம் செய்யும் ‘பக்தியோகம்’ என்ற தியானம் ஒருநாள் பெரிதாக நம்மை உயர்த்தும்.

பக்தர்களில் சிறந்தவர் பிரகலாதர். அவர், ‘பொதுவாக மக்களுக்கு இந்த உலக விசயங்களில் மனம் சென்று, அந்தப் பொருட்களை எப்படியாவது சம்பாதித்து சுகமாக வாழவேண்டும் என்று தோன்றுகிறதோ, அதைப்போன்று இடைவிடாது பகவானிடம் மனம் சென்று அவரை அடைந்து ஆனந்திக்க வேண்டும்’ என்ற எண்ணம் தோன்றுமாயின் அதுவே பக்தியாகும் என்று கூறுகிறார். இதனால் பக்தி யோகத்தை நாமும் கடைப்பிடித்து வெற்றி பெறுவோம்.

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், “எவன் ஒருவன் எவ்விதமான ஐயமுமின்றி என்னைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்கிறானோ அவன் எல்லா வற்றையும் அறிந்து கொள்கிறான். அப்பேற் பட்டவன் தனது முழுநேரத்தையும் எனக்காக செலவழிக்கிறான்” என்கிறார்.

- கீதை

ஞானயோகம்

பிரம்மம் - நிலையானது என்ற அறிவு
உலகவாழ்க்கை - நிலையில்லாதது என்ற உணர்வு
ஆத்மாதான் - பரமாத்மா என்ற உணர்வு

இந்த மூன்றையும் உணர்ந்த ஒருவர் படிப்படியாக உழைத்து பகவானை நினைத்து சமநிலையை அடைந்து விவேக முக்தி அடைந்து விடுவர்.

கீதையில் பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர், ‘தொடர்ந்து பக்தித்தொண்டில் தன்னை அர்ப்பணித்துக்கொண்டு என்னில் சேர விரும்பும் சிறந்த பக்தரையே நான் அதிகம் நேசிக்கிறேன். அவரும் என்னைப் போலவே என்னை அவர் நேசிப்பார். தூய பக்தியால் மட்டுமே இது முடியும்.

இன்னும் சொல்லப் போனால் சிறந்த பக்தனுக்கு என்மீது சந்தேகம் வராது. இருந்தாலும் சதா என்னைப் பற்றி அறிந்து கொள்ள விரும்பும் பக்தரே என் இதயத்தில் வாழ்கிறார்.

பல்வேறு பிறவிகள் எடுத்து எது உண்மை என்பதை கண்டவர் எல்லாவற்றிற்கும் காரணகர்த்தா யார் என்பதனை அறிந்து என்னிடம் சரண் அடைகின்றார்’.

“இவர்களே பெரியோர், அரிதானவர்”

என்று கூறுகிறார். எது எப்படிப் போனாலும் நமது ஆன்மிகப் பாதையில் பயணிக்கும் கார் பஞ்சர் ஆனாலும், பழுதானாலும் இறைநினைப்பு என்ற மெக்கானிக் நமக்கு பழுது பார்த்து மீண்டும் பயணிக்க வைப்பார். கவலைப் படுவதை விட்டு, கடவுளை நினைப்பதை மேற்கொள்ளும் திட்டம்தான் ஞானயோகம். யாராக இருந்தாலும் ஞானம் பெற குரு வேண்டும்.

கணிதம் படிக்க வேண்டுமானால் அதற்கு சூத்திரம் இருப்பதை நாம் அறிந்து மனப்பாடம் செய்து கொள்ள வேண்டும். இதைப்போன்று ஞானயோகம் பெற சில வழிமுறைகளைப் பின்பற்ற வேண்டும்.

1) இடைவிடாது இறைவனை நினைக்கும் ஆற்றலை வளர்க்க வேண்டும்.

2) இறைவனை அடைவதே லட்சியமாகக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

3) எதை அறிந்தால் இனி இந்த உலகத்தில் அறிய வேண்டியது ஒன்றும் இல்லையோ அதை அறிய வேண்டும். அதுதான் பகவான்.

4) தக்க குருவை அடைந்து அவருக்கு பணிவிடைகள் செய்து அடக்கமாக கேள்வி கேட்டு, பதிலுடன் ஆசியும் பெற்று வரவேண்டும். பிறகு சற்குரு உத்தம ஞானத்தை அளிப்பார்.

5) எப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையிலும், எந்தப் பொருளிலும் திருப்தியுள்ளவராக வாழ்வது, அப்பொழுது செயல்களில் வினை என்பது ஏற்படுவதில்லை.

இவைகளை முழுமையாகப் பின்பற்றுபவர்கள் ஞானயோகத்தைப் பெற்று, சமாதிநிலை பெற்று விவேக முக்தி அடைவர் என்பது உறுதி. இதுவே கீதையின் சாரம்.

இந்த நிலையை அடைவதற்கு வைராக்கியம் வேண்டும். எதையும் உடனே பெற முடியாது. ஆனால் திட்டமிட்டு பல வருடங்கள் உழைத்துப் பெற்று விடலாம். எல்லாம் குருநாதர் வழிகாட்டுதலிலும், நமது இடைவிடாத இறை நினைப்பிலும்தான் இருக்கிறது.

கதையும் கருத்தும் :

விதுரர் - ஞானி, பகவானின் பக்தர், பாண்டவர், கௌரவர்களுக்கு சிற்றப்பா

தொழில் - ஆன்மிக, அரசியல் ஆலோசகர்

"கடுமையான பயிற்சியால் காக்கப்படுவதே கல்வி" என்பதே இவருடைய சிறந்த பொன்மொழி. ஞானக் கல்விக்கு இடைவிடாத தியானப் பயிற்சி, மந்திரம் கூறும் பயிற்சி இருக்க வேண்டும் - என்பதுதான் உண்மை.

விதுரர் சகல கலை ஞானங்களையும் கற்றுணர்ந்தவர். திருதராஷ்டிர மகாராஜா இவரிடம் ஆலோசனை அறிவுரைகள் கேட்டு அவரை கௌரவப்படுத்தி நடந்து வந்தார்.

தானாக வந்து எந்த ஒரு விசயத்திலும் அவர் தலையிடாது, கேட்டவைகளுக்கு சரியான முறையில் நல்ல பதிலைச் சொல்லிவிட்டு பகவான் நினைப்பிலேயே வாழ்ந்து வந்தார். துரியோதனன் பிறந்த குழந்தையாக இருக்கும்போது கழுதை போன்று கத்தினானாம். அப்பொழுது கடலில் தூக்கி வீசி விடுங்கள். இவனால் பெரிய கேடு வரப் போகிறது என்று எச்சரித்திருக்கிறார்.

'நூறு குழந்தைகளில் ஒன்றை வீசினால் குறைந்தா போவீர்கள்' என்று துணிவுடன் தனது கருத்தைக் கூறியிருக்கிறார். கௌரவரின் கொடுமைகள் அதிகரிக்கும் போதெல்லாம் அதைத் தனது திறமையால் சரிவர நடத்தி வந்தார்.

துரியோதினாதிகளுக்கும் இவரால் இடைஞ்சல் இல்லை. அதே நேரத்தில் துரியோதனனின் கொடுமைக்கு பலியாகிவிடாது பாண்டவர்களையும் கண்காணித்துக் கொண்டார். பாண்டவர்களை அரக்கு மாளிகையிலிருந்து காப்பாற்றிய விதத்திலிருந்து இதை அறிந்து கொள்ளலாம்.

திரௌபதியை சபையில் வைத்துப் பேசும்போது திரௌபதை கேட்ட கேள்விகளுக்கு விதுரர்தான் சரியான முறையில் பதில் அளித்தார்.

பாண்டவர்களுக்கு முறையாகக் கிடைக்க வேண்டிய பங்கைக் கொடுக்க முடியாது என்று தனது அப்பாவைக் கொண்டு துரியோதனன் அறிவித்தான். தூது சென்று வந்த சஞ்சயன். 'நீங்கள் பாண்டவர்களோடு சமாதானமாகச் செல்லாவிட்டால் உங்கள் நூறு பிள்ளைகளையும், நாட்டையும் இழக்க நேரும்' என்றார்.

மன பயத்திலிருந்த திருதராஷ்டிரனை விதுரர்தான் புத்திமதிகளைக் கூறித் தேற்றினார். உண்மை இல்லாத பக்கம் இருக்கப் பிடிக்காவிட்டாலும் பாண்டவர் பக்கம் போவது சரியில்லை என்று உணர்ந்து தியானத்தில் அடிக்கடி மூழ்கினார்.

திருதராஷ்டிரனுக்கு, தனது ஞானபலத்தால் பிரம்மாவின் மானச புத்திரரான சநத்குமாரனை வரவழைத்து ஞான உபதேசம் செய்யச் சொன்னார். இதனால் இவரின் மனவலிமை, ஞான உயர்வு தெரிய ஆரம்பித்தது. அத்துடன் 'துரியோதனன் இருக்கும் வரை உமக்குக் கேடுதான்' என்று கூறியதைக் கேட்ட துரியோதனன். 'நன்றி கெட்டவனே என் ராஜ்யத்தை விட்டுப் போ' என்று வெறித்தனமாகப் பேசினான்.

இதனால், பகவானே நமக்கு சரியான வழி வகுத்து விட்டார் என்று உணர்ந்து தீர்த்த யாத்திரை சென்று மனதிலிருந்த பற்றுக்களை தவம் செய்து நீக்கி

பரிசுத்தமானார். போரில் துரியோதனனும் அவனைச் சேர்ந்தவர்களும் அழிந்தனர் என்று தெரிந்தபின் மீண்டும் வந்து திருதராஷ்டிரனுக்கு நீதிக்கதைகள் கூறி தேற்றினார். அத்துடன் திருதராஷ்டிரர், காந்தாரி, குந்தி இம்மூவரையும் கங்கைக் கரையில் இருந்து பகவானை நோக்கி தவம் புரியும்படி செய்து நற்கதியடைய செய்தார்.

உடல் பற்று நீக்கி எதையும் கவனிக்காது ஒரு காட்டில் மரத்தடியில் பகவானோடு ஐக்கியமாகிவிட்டார்.

உலகில் இரண்டு விதமான மனிதர்கள் இருக்கின்றனர்.

(1) நித்திய வழி : இது ஆன்ம உலகம். பகவானைச் சார்ந்தவர்கள். வெற்றி பெறுவார்கள்.

(2) அநித்திய வழி : உலகியல் வாழ்வு, ஜட உலகத்தை பெரிதாக நினைத்து கடைசியில் ஏமாற்றம் அடைபவர்கள்.

- கீதை

***எண்ணத்தில் சிவனை வைத்தால்
எடுத்த காரியம் வெற்றியாகும்***

***உங்கள் உள்ளக்கோயிலை திறந்தால்
உயர்ந்த ஞானமும் நிறைந்த செல்வமும்
சேரும்.***

***ஈசனை மனக்கோயிலில் பார்க்கின்றவன்தான் பக்தன்
அவனே சகல நன்மைகளையும் பெறும் சித்தன்.***

தியானம் செய்பவர் திருமணத்தில் மணமக்களை வாழ்த்தும் முறை

சிஷ்யர் கேள்வி : குருநாதா! ஏன் திருமணத்திற்கு பல்வேறு மக்களை அழைக்கின்றோம்?

குருஜி பதில் : பொதுவாக, நூறு பேரில் ஒருவராவது அனுதினமும் பகவானை நினைத்து தனக்காகவும் பல்வேறு மக்களின் நலனுக்காகவும் பிரார்த்தனை செய்பவராக இருப்பர். இவர்கள் மணமக்களுக்காக பகவானிடம் பிரார்த்தனை செய்து வாழ்த்தும் பொழுது மணமக்கள் எல்லா வழிகளிலும் உயர்வு பெறுவர்.

கேள்வி : நன்றி குருநாதா, நீங்கள் கூறிய விளக்கத்தைப் புரிந்து கொண்டோம். இனி நாங்கள் எப்படி வாழ்த்தும் தகுதியை பெறுவது என்பதை விளக்கமாக கூறுங்கள்?

பதில் : கடையில் சென்று பொருள் வாங்குபவர்க்கு தகுதி பையில் பணம் இருப்பது. இதைப்போன்று மற்றவர்களை வாழ்த்துவதற்கு தகுதி பெற நீங்கள் அனுதினமும் மந்திரம் சொல்லி பகவானை நினைத்து அருள் சம்பாதிக்க வேண்டும்.

கேள்வி : தகுதியை பற்றி கூறியது புரிந்தது குருநாதா, நான் திருமணத்திற்கு சென்றால் மணமக்களை எப்படி வாழ்த்தினால் அவர்கள் சிறப்பாக இருப்பார்கள்?

பதில் : இறை நினைப்பும், தியானமும் இருக்குமேயானால் தகுதி தானாகவே வந்து விடும். உங்கள் உள்ளக் கோயிலில் பகவானின் திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கி, ‘மணமக்களுக்கு நல்ல இறைநினைப்பும், ஆரோக்கியமும், பொருளாதாரமும் அளித்து, அவர்கள் பலருக்கு உதவும் நல்ல மனதையும் கொடுங்கள் இறைவா’ என்று பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டும்.

கேள்வி : நடைமுறையில் மனிதர்கள் செய்யும் கல்யாணத்திற்கும் மானசிகமாக பகவானை திருக்கல்யாணம் செய்வதற்கும் என்ன ஒற்றுமை குருநாதா?

பதில் : இறைவனை மானசிகமாக உள்ளத்தில் நிறுத்தி அவரோடு இணைந்து வாழ்வதே ஆன்மிக வாழ்க்கை. அதே நேரத்தில் கணவன் மனைவியாக இணைபவர்கள் இறைவன் சாட்சியாக விட்டுக் கொடுத்து ஒற்றுமையுடன் வாழ்வதே, வாழ்க்கை. யாகம் செய்வதற்கு எப்படி அக்னி குண்டம் உண்டாக்கப்படுகிறதோ அதைப் போன்று மனித வாழ்க்கையில் ஏற்படும் திருமணத்திற்கும் உண்டாக்கப்படுகிறது. அக்னி இரண்டு வகையாக இருக்கிறது 1) அக்னி 2) ஞான அக்னி. இந்த ஞான அக்னியில் மும்மலங்கள் எறிக்கப்பட்டால் தான் இல்லறமும், ஆன்மிகமும் சிறப்படையும் என்பதே இங்கு சுட்டிக் காட்டப்படுகிறது.

இறந்தவர்கள் ஆன்மாவிற்காக பிரார்த்தனை செய்யும் முறை

சிஷ்யர் கேள்வி : இறந்தவர் வீட்டில் ஒப்பாரி வைத்து அழுகிறார்களே ஏன்? இது சரிதானா, குருநாதா?

குருஜி பதில் : ஒப்புக்கு அழுவதே ஒப்பாரி. இந்த ஒப்பாரி வைப்பவர்கள் இறந்தவர் செய்த நல்லவைகளை சொல்லி அழுவார்கள். இதனால் அங்கு இருப்பவர்கள் இப்படிப்பட்ட நல்ல மனிதனுக்கு இறப்பு வந்ததை நினைத்து வருந்துவார்கள். சிலர் இந்த நல்ல ஆத்மாவிற்கு நல்ல பிறவி கொடுக்க பகவானிடம் பிரார்த்தனை செய்வார்கள்.

கேள்வி : இறந்த வீட்டில் செய்ய வேண்டியதை புரிந்து கொண்டோம் குருநாதா. அடுத்து கருமாதி, எட்டாம் நாள், முப்பதாம் நாள் இவையெல்லாம் இந்து மதத்தில் பின்பற்றப்படுகிறது. இதற்கு என்ன விளக்கம் குருநாதா?

பதில் : ஒருவர் இறந்த பின்னால் அவரவர் செய்த தியானம், அறம் இதற்கு ஏற்றார் போல் அந்த ஆன்மா இறைவனடி சேருகிறது. அப்படி செய்யத் தவறியவர்களின் ஆன்மா இடைப்பட்ட நிலையில் அலைந்து கொண்டிருக்கும். இதற்காக உறவினர்கள், நண்பர்கள் சேர்ந்து அவரவர் மானசீக கோயிலில் பகவானிடம் பிரார்த்தனை பண்ணுகின்ற முறைகள்தான் இறப்புக் காரியங்கள் ஆகும்.

கேள்வி : இறந்தவர்களுக்காக, அம்மாவாசை அன்று விரதம் இருந்து உணவு படைத்து பகவானை வேண்டும் முறையை பற்றி தயவு செய்து கூறுங்கள் குருநாதா?

பதில் : மனமும் அறிவும் ஒன்று சேர்வதே அம்மாவாசை என்பது ஞானமார்க்கமாகும். இதனால்அமாவாசை அன்று செய்யப் படும் நமது பிரார்த்தனையால் இறந்த ஆன்மாக்களுக்கு உயர்வு கிடைக்கும். மேலும் பலர் சேர்ந்து கூட்டாக செய்யும் பிரார்த் தனைக்கு பகவான் செவி சாய்த்து ஆன்மாவிற்கு அடுத்த வாய்ப்பளிக்கிறார்.

கேள்வி : இறந்த பின் கருமகிரியை செய்வதற்கு புண்ணியஸ்தலங்கள் தான் போக வேண்டுமா? அல்லது இருந்த இடத்தி லேயே செய்யலாமா?

பதில் : ஒவ்வொரு புண்ணியஸ்தலங்களிலிலும் ஞானிகள் சுற்றிக் கொண்டே இருப்பர். அத்துடன் அங்கு செய்யும் தர்மங்கள், தானங்கள், பிரார்த்தனைகள் உடனே ஏற்றுக் கொள்ளப்படும். அதே நேரத்தில் எந்த ஸ்தலத்தை நீங்கள் புண்ணியமானது என்று நினைக்கிறீர்களோ அதை மானசீகமாக எண்ணத்தில் கொண்டு வந்து வாழும் இடத்திலேயே அங்கு செய்ய வேண்டியதைச் செய்தால் புண்ணிய

ஸ்தலத்தில் கிடைக்க வேண்டிய முழுப் பலனும் கிடைக்கும்.

நல்லதை நினைத்து
நல்லதை செய்து
வல்லவனை வணங்கி
நல்லவர்களாக மாறுவோம்.

"பகவானை நினைத்துக் கொண்டே பணியாற்றுபவர் இம்மை, மறுமை இரண்டிலும் வெற்றி பெறுவர்".

"பிறர் உயர்வுக்கு இறை நினைப்போடு பாடுபடு உன் உயர்வுக்கு பகவான் கை கொடுப்பார்".

தியானத்தோடு பயணம் செய்தால் காரியம் வெற்றியாகும்

பிரார்த்தனையோடு மந்திரம் கூறிக்கொண்டே
பயணம் செய்யும் பக்தருக்கு
பயணத்திலும் வாழ்விலும் ஜெயம்தான்

வாகனங்கள் நிறைந்த இந்த காலத்தில் விபத்துகள் அதிகம் நடப்பதை பார்க்கிறோம். வேகத்தை விட விவேகம் சிறந்தது என்ற பொன்மொழியை மதித்து நாம் வாகனம் ஓட்ட வேண்டும்.

வாழ்க்கையில் போட்டிகள் இருப்பது போன்று வாகனம் ஓட்டுவதிலும் போட்டிகள் இருப்பதை பார்க்கிறோம். பாட்டுக் கேட்டுக் கொண்டு வாகனம் ஓட்டும் நீங்கள், ஏன் இறைவனை நினைத்துக் கொண்டு வாகனம் ஓட்ட முடியாது? என்பதை சிந்தியுங்கள்.

எது எப்படி இருந்தாலும் பயணம் செய்பவர்களுக்கு இறைவனை நினைக்கும் பழக்கம் அடிக்கடி இருக்க வேண்டும். அப்படி பகவானை தியானித்து மந்திரம் சொல்லிக் கொண்டே பயணம் செய்பவர்களின் வாழ்க்கையும் பயணமும் சிறப்பாக இருக்கும்.

துன்பம் வருவது இயல்பு என்றாலும் அதையும் தாண்டி பகவானை நினைப்பவர்களின் ஆன்மாதான் எதிலும் வெற்றி பெறும்.

சோதனைகளை பயனுள்ளதாக்கிக் கொள்பவரே
சாதனை படைப்பவர்கள்

புனித யாத்திரை பயணம் :

யாத்திரை என்பது மிகவும் பொறுப்பானதாகும். இறைவனை அடைய, உலகில் நன்மை பெற, இறைவனை நினைத்துக் கொண்டே பயணம் செய்வதாகும். இதில் ஒரு நிமிடம் கூட வீண் பேச்சு இருக்கக் கூடாது. அப்படி இருந்தால் பரிட்சையில் ஒரு மதிப்பெண் குறைவால் தேர்வு பெற முடியாத மாணவனைப் போன்றதாகிவிடும்.

(1) இடைவிடாது மந்திரம் கூறும் பயிற்சியை மேற்கொள்வது முக்கியமாகும்.

(2) பயணத்தில் அடிக்கடி பகவானை நினைப்பது அவசியமாகும்.

(3) உள்ளத்தில் மானசீகமாக கோயில் அமைத்து அங்கு பகவானின் திருவடிகளில் பூ போட்டு, மந்திரம் சொல்லிக் கொண்டே பயணம் செய்வது புண்ணியமாகும்.

(4) நடை பயணம் செய்தாலும் சரி, வாகனங்களில் பயணம் செய்தாலும் சரி மனம் வேடிக்கை பார்க்க வெளியில் செல்லும் போது உடனே இறைவனை நினைக்கப் பழக வேண்டும்.

(5) உணவு உட்கொள்ளும் முன் மானசீகமாக பகவானுக்கு கொடுத்து அவர் உட்கொள்ளும் போது நீங்கள் உட்கொள்ள வேண்டும்.

மேற்கண்ட நல்ல விசயங்களைப் பின்பற்றினால் உங்கள் பக்தி பெருகும், பகவானின் அனுக்கிரகம் கிடைக்கும். அருளும், பொருளும் சேரும்.

அன்பே சிவம் ! **அன்பே சக்தி !** **அன்பே கடவுள் !**

சபை நிகழ்ச்சி நிரல்

காலை 11:40	குருவணக்கத்துடன் சபை துவக்கம்
காலை 11:40-12:00	மந்திர பயிற்சி
மதியம் 12:00-12:15	தியான பயிற்சி
மதியம் 12:15-12:30	தியானம், மந்திர பயிற்சியின் பயன்களை பற்றிய சொற்பொழிவு
மதியம் 12:30-1:00	யோகா பயிற்சி
மதியம் 1:00-1:05	குரு வணக்கப் பாடல்
மதியம் 1:05-1:35	ஆன்மிக சொற்பொழிவு
மதியம் 1:35-1:45	நிவேதித சுவை பிரசாதம் வழங்குதல்
மதியம் 1:45-1:55	தியானத்தோடு ஓய்வு
மதியம் 1:55	இறைவணக்கத்துடன் மீண்டும் சபை துவக்கம்
பகல் 2:05-2:15	இறைவணக்க ஆர்த்தி
பகல் 2:15-3:15	ஞானகுருவின் சிறப்புரையும், அன்பர்களின் அனுபவ உரையும்
மாலை 3:15-3:20	சிறப்பு பிரார்த்தனை
மாலை 3:20-3:55	ஞான விருந்து
மாலை 3:55-4:00	மந்திர பயிற்சியோடு ஆனந்த சபையைச் சுற்றி வருதல்
மாலை 4:00-4:30	புதிய அன்பர்களுக்கு ஆலோசனை
மாலை 4:30-5:00	ஞான குருவை அனுமதியுடன் சந்தித்தல்
மாலை 5:00-5:30	நிர்வாகிகள் ஆலோசனை கூட்டம்

குறிப்பு : பிரதி ஞாயிறு தோறும் தியான, யோக, சற்சங்க ஆலோசனை கட்டணமின்றி வழங்கப்படும்.

தொடர்புக்கு

துரைமுருகர் சிவா மரபு சித்தாந்த தியான சபை

தாம்பரம் - வாலாஜாபாத் மெயின் ரோடு, நத்தாநல்லூர்,
வாலாஜாபாத் தாலுகா, காஞ்சிபுரம் மாவட்டம் - 631 605.
செல் : 91508 97055

மலேசியாவில் தியான சபை

மலேசிய இந்தியர்கள் தியானத்தில் உயர்வு பெற இரண்டு இடத்தில் இந்திய மரபு சித்தாந்த தியான சபைகள் நடந்து வருகிறது. இங்கு கட்டணங்கள் இல்லாது, இந்து மக்கள் நலன் கருதி சிறப்பான முறையில் பணியாற்றி வருகின்றனர். இவர்கள் பணி சிறக்க வாழ்த்துக்கள்!!

1. சிவ மரபு சித்தாந்த தியான சபை
   குருஜி : S. சுகுமாரன் அவர்கள்
   No. 61B, Jalan Telok Pulai, 41100
   Klang, Selangor, Malaysia.

2. சற்குரு மரபு சித்தாந்த தியான சபை
   குருஜி : A. ராமசாமி அவர்கள்
   No. 33, Jalan Meru Impian 2,
   Halaman Meru Impian,
   Bandar Meru Raya
   30020 Ipoh, Perak, Malaysia.

எங்களோடு இணைந்து இறைத் தொண்டு செய்து இம்மை, மறுமை இரண்டிலும் வெற்றி பெற எங்கள் தியான சபைகளை அணுகவும்.

தியானத்திற்கு தயாராகும் முறை

1. அதிகாலை எழுந்திருக்கும் போதே, ‘இறைவா இன்றைய நாள் உங்களை இடைவிடாது நினைக்கும் நாளாக இருக்க அருள் செய்யுங்கள்’ என்று கேட்க வேண்டும்.

2. அடுத்தபடியாக மந்திரம் கூறுவதை வேகப்படுத்த வேண்டும்.

3. எந்த வேலைகளைச் செய்தாலும் பகவானின் நினைப்பு, மந்திரம் கூறுதல், உள்ளத்தில் ஓடிக் கொண்டே இருக்கப் பழக வேண்டும்.

4. உடனே இவைகளை நடைமுறைப்படுத்த முடியா விட்டாலும் தொடர்ந்து முயன்றால் வெற்றி பெறுவீர்கள்.

தியானத்தின் முதற்படியில் காலை வைக்கும் உங்களை இந்த நூல் இறைவனின் அருளால் அவர் இருப்பிடம் வரை கொண்டு போய் சேர்க்கும். எல்லோரும் இறையருள் பெற்று சிறப்படைய எனது நெஞ்சம் நிறைந்த நல்வாழ்த்துக்கள்.

ஆசிரியர்